

หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม

การศึกษาเพื่ออาเซียน

Education for ASEAN

One Vision, One Identity, One Community

การศึกษาเพื่ออาเซียน |

หนึ่งวิสัยทัศน์
หนึ่งอัตลักษณ์
หนึ่งประชาคม

สารบัญ

การก่อตั้งอาเซียน	3
วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งอาเซียน	4
หลักการพื้นฐานของอาเซียน	5
สัญลักษณ์อาเซียน	7
คำขวัญอาเซียน	
กฎบัตรอาเซียน	
สำนักเลขาธิการอาเซียน	9
เลขาธิการอาเซียน	10
ประชาคมอาเซียน	12
ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน	14
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	15
ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน	17
แผนงานจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน	18
แผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน	23
การเชื่อมโยงระหว่างประชาชน	
การศึกษา : กลไกขับเคลื่อนประชาคมอาเซียน	27
ความร่วมมือในการพัฒนาการศึกษาในภูมิภาค	28
การประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน	
ความร่วมมืออาเซียนบวกสาม ด้านการศึกษา	30
ความร่วมมือในกรอบการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก (EAS) ด้านการศึกษา	32
แผน 5 ปีด้านการศึกษาของอาเซียน	36
การขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการศึกษาสู่อาเซียนของประเทศไทย	39
บทสรุป	40
ภาคผนวก	41

ผู้ก่อตั้งอาเซียนวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510

การก่อตั้งอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรืออาเซียน ก่อตั้งขึ้นในประเทศไทย เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 โดยประเทศสมาชิกก่อตั้ง 5 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทยได้ร่วมลงนามในปฏิญญาอาเซียน หรือปฏิญญากรุงเทพ

ปัจจุบันอาเซียนมีสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ โดย บรูไนดารุสซาลามได้เข้าเป็นสมาชิกอาเซียน ลำดับที่ 6 เมื่อวันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2527 เวียดนามเข้าเป็นสมาชิก ลำดับที่ 7 เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 สปป. ลาว และเมียนมาร์ เข้าเป็นสมาชิกพร้อมกัน เป็นลำดับที่ 8 และ 9 เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 และกัมพูชา เข้าเป็นสมาชิกลำดับที่ 10 เมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2542

วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งอาเซียน

วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งอาเซียน ตามปฏิญญากรุงเทพ มีดังนี้

1. เพื่อเร่งรัดความเจริญทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางสังคม และการพัฒนาด้านวัฒนธรรมในภูมิภาค ด้วยการผนึกความร่วมมือบนพื้นฐานแห่งความเท่าเทียม และความเป็นหุ้นส่วนระหว่างกัน เพื่อเสริมรากฐานสำหรับประชาคมที่มีความรุ่งเรือง และสันติสุขแห่งประชาชาติในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
2. ส่งเสริมสันติภาพและเสถียรภาพในภูมิภาค โดยการเคารพหลักความยุติธรรม และหลักแห่งนิติธรรมในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในภูมิภาค ตลอดจนยืนยันมั่นในหลักการแห่งกฎบัตรสหประชาชาติ
3. ส่งเสริมความร่วมมือและความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ และการบริหาร
4. จัดให้มีความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในรูปของการอำนวยความสะดวก การฝึกอบรม และวิจัยทางด้านการศึกษา วิชาชีพ วิชาการและการบริหาร
5. ร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อการใช้ประโยชน์ในการเกษตรกรรม และอุตสาหกรรม การขยายการค้า รวมทั้งการศึกษำปัญหาในเรื่องการค้าระหว่างประเทศเกี่ยวกับโภคภัณฑ์ การปรับปรุงบริการความสะดวกเกี่ยวกับการขนส่งและการคมนาคม และการยกระดับการครองชีพของประชาชน

6. ส่งเสริมการศึกษาเกี่ยวกับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
7. ส่งเสริมความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างอาเซียนกับองค์การระหว่างประเทศ และระดับภูมิภาค ที่มีความมุ่งหมายและมุ่งประสงค์คล้ายคลึงกัน และที่จะแสวงหาช่องทางทั้งหลายเพื่อให้มีความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างกัน

หลักการพื้นฐานของอาเซียน

ประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ ได้ยอมรับในการปฏิบัติตามหลักการพื้นฐานในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างกัน ดังที่ปรากฏอยู่ในกฎบัตรอาเซียนซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของอาเซียน ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อกลางเดือนธันวาคม พ.ศ. 2551 โดยให้อาเซียนและรัฐสมาชิกอาเซียนปฏิบัติตามหลักการดังต่อไปนี้

1. การเคารพเอกราช อธิปไตย ความเสมอภาค บูรณภาพแห่งดินแดน และอัตลักษณ์แห่งชาติของรัฐสมาชิกอาเซียนทั้งปวง
2. ความผูกพันและความรับผิดชอบร่วมกันในการเพิ่มพูนสันติภาพ ความมั่นคงและความมั่งคั่งของภูมิภาค
3. การไม่ใช้การรุกราน และการข่มขู่ว่าจะใช้หรือการใช้กำลัง หรือการกระทำอื่นใดในลักษณะที่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ
4. การอาศัยการระงับข้อพิพาทโดยสันติ
5. การไม่แทรกแซงกิจการภายในของรัฐสมาชิกอาเซียน
6. การเคารพสิทธิของรัฐสมาชิกทุกรัฐในการอ้างระชาชาติของตน โดยปราศจากการแทรกแซง การบ่อนทำลาย และการบังคับจากภายนอก
7. การปรึกษาหารือที่เพิ่มพูนขึ้นในเรื่องที่มีผลกระทบอย่างร้ายแรง ต่อผลประโยชน์ร่วมกันของอาเซียน
8. การยึดมั่นต่อหลักนิติธรรม ธรรมาภิบาล หลักการประชาธิปไตย และรัฐบาลตามรัฐธรรมนูญ
9. การเคารพเสรีภาพพื้นฐาน การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และการส่งเสริมความยุติธรรมทางสังคม
10. การยึดถือกฎบัตรสหประชาชาติและกฎหมายระหว่างประเทศ รวมถึงกฎหมายด้านมนุษยธรรมระหว่างประเทศที่รัฐสมาชิกอาเซียนยอมรับ

11. การละเว้นจากการมีส่วนร่วมในนโยบายหรือกิจกรรมใดๆ รวมถึงการใช้ดินแดนของตน ซึ่งดำเนินการโดยรัฐสมาชิกอาเซียนหรือรัฐที่มีเขตสมาชิกอาเซียนหรือผู้กระทำที่ไม่ใช่รัฐใดๆ ซึ่งคุกคามอธิปไตย บูรณภาพแห่งดินแดน หรือเสถียรภาพทางการเมืองและเศรษฐกิจของรัฐสมาชิกอาเซียน

12. การเคารพในวัฒนธรรม ภาษาและศาสนาที่แตกต่างของประชาชนอาเซียน โดยเน้นคุณค่าร่วมกันของประชาชนอาเซียนด้วยจิตวิญญาณของเอกภาพในความหลากหลาย

13. ความเป็นศูนย์รวมของอาเซียนในความสัมพันธ์ภายนอกทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยคงไว้ซึ่งความมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน การมองไปภายนอก การไม่ปิดกั้นและการไม่เลือกปฏิบัติ และ

14. การยึดมั่นในกฎการค้าพหุภาคีและระบอบของอาเซียนซึ่งมีกฎเป็นพื้นฐานสำหรับการปฏิบัติตามข้อผูกพันทางเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพ และการลดอย่างค่อยเป็นค่อยไป เพื่อนำไปสู่การขจัดอุปสรรคทั้งปวงต่อการรวมตัวทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค ในระบบเศรษฐกิจซึ่งขับเคลื่อนโดยตลาด

พิธีเปิดการประชุมสมัชชารัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ครั้งที่ 46 และการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน ครั้งที่ 6 ระหว่างวันที่ 26-29 มกราคม พ.ศ. 2554 ณ ประเทศบรูไนดารุสซาลาม

สัญลักษณ์อาเซียน

สัญลักษณ์อาเซียนได้แก่ต้นข้าวสีเหลือง 10 ต้นที่ถูกมัดรวมกันไว้ หมายถึง ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทั้ง 10 ประเทศรวมกันเพื่อมิตรภาพ และความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน โดยสีที่ปรากฏในสัญลักษณ์ของอาเซียน (ขาว แดง เหลือง และน้ำเงิน) เป็นสีที่สำคัญของธงชาติของแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียน โดยสีน้ำเงิน หมายถึงสันติภาพและความมั่นคง สีแดง หมายถึงความกล้าหาญและความก้าวหน้า สีขาว หมายถึงความบริสุทธิ์ และ สีเหลืองหมายถึงความเจริญรุ่งเรือง

คำขวัญอาเซียน

คำขวัญอาเซียนได้แก่ “หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม”

กฎบัตรอาเซียน

กฎบัตรอาเซียนเป็นเสมือนธรรมนูญของอาเซียนที่วางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของอาเซียนในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการสร้างประชาคมอาเซียน

กฎบัตรอาเซียนมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ.2551 ในระหว่างการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน ที่กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย การมีผลบังคับใช้ของกฎบัตรอาเซียนทำให้อาเซียนมีโครงสร้างและกรอบการดำเนินงานในการสร้างประชาคมอาเซียน

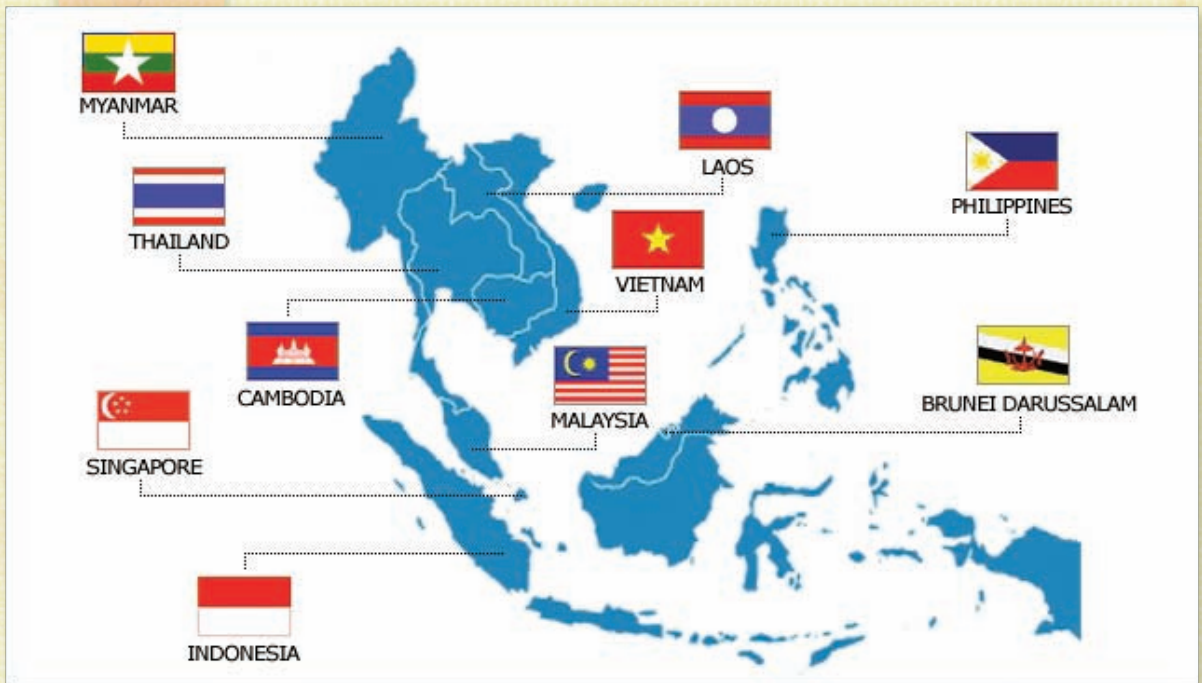
THE ASEAN CHARTER

Association of South East Asian Nations

กฎบัตรอาเซียนได้กลายเป็นข้อผูกพันทางกฎหมายระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ และได้จดทะเบียนกับสำนักเลขาธิการสหประชาชาติ ตามข้อ 102 วรรค 1 ของ กฎบัตรสหประชาชาติ

กฎบัตรฯ ประกอบด้วยข้อบทต่างๆ 13 บท 55 ข้อ มีประเด็นใหม่ ที่แสดงความก้าวหน้าของอาเซียน ได้แก่

- อาเซียนมีสถานะเป็นองค์กรทางกฎหมายครั้งแรก นับตั้งแต่การก่อตั้ง
- อาเซียนจัดการประชุมอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
- อาเซียนมีการจัดตั้งคณะกรรมการสิทธิการประชาคมอาเซียน 3 คณะ ได้แก่
 - คณะกรรมการประชาคมการเมืองความมั่นคง (พร้อมองค์ประกอบการประชุมระดับรัฐมนตรี 5 คณะ)

- คณะกรรมการประชาคมเศรษฐกิจ
(พร้อมองค์ประกอบการประชุมระดับรัฐมนตรี 12 คณะ)
- คณะกรรมการประชาคมสังคมและวัฒนธรรม
(พร้อมองค์ประกอบการประชุมระดับรัฐมนตรี 12 คณะ)
- มีการจัดตั้งคณะกรรมการประสานงานของอาเซียนหรือ ASEAN Coordinating Council (ACC) เพื่อช่วยเหลือผู้นำในการเตรียมการประชุมสุดยอดอาเซียนภายใต้การสนับสนุนของเลขาธิการอาเซียน และสำนักเลขาธิการอาเซียน
- มีการนำระบบ Single Chairmanship มาใช้ โดยประเทศที่เป็นเจ้าภาพจะต้องเป็นประธานในการประชุมทุกระดับตั้งแต่ระดับผู้นำลงมาจนถึงการประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส
- มีการจัดตั้งคณะผู้แทนถาวรไทยประจำอาเซียน โดยมีที่พำนักอยู่ที่กรุงจาการ์ตา
- มีการจัดตั้งองค์กรสิทธิมนุษยชนของอาเซียน
- มีการเพิ่มบทบาทและอำนาจหน้าที่ของเลขาธิการอาเซียนมากขึ้น เช่น ในการประเมินผลความก้าวหน้าการดำเนินการตามข้อมติของการประชุมสุดยอดอาเซียน และข้อตกลงต่างๆ ของอาเซียน
- มีการกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการของอาเซียน

สำนักเลขาธิการอาเซียน

สำนักเลขาธิการอาเซียนจัดตั้งขึ้นเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2519 โดยมีรัฐมนตรีต่างประเทศของอาเซียน ที่ตั้งเดิมของสำนักเลขาธิการอาเซียน ตั้งอยู่ที่กระทรวงการต่างประเทศ กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย ปัจจุบันสำนักเลขาธิการอาเซียน ตั้งอยู่เลขที่ 70A Jalan Sisingamangaraja กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย มีภารกิจหลักในการประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ของอาเซียนเพื่อให้สามารถดำเนินโครงการและกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักเลขาธิการอาเซียนได้กำหนดวิสัยทัศน์ในการเป็นศูนย์กลางดำเนินการที่เข้มแข็งของประชาคมอาเซียน ภายในปี 2558 โดยเป็นที่ยอมรับของทั่วโลกตามที่กำหนดในกฎบัตรอาเซียน ภารกิจของสำนักเลขาธิการอาเซียนได้แก่การเป็นหน่วยงานริเริ่มดำเนินการ อำนวยความสะดวก และประสานงานกับหน่วยงานและภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินงานของอาเซียนบรรลุเป้าหมายตามที่ระบุไว้ในกฎบัตรอาเซียน

เลขาธิการอาเซียน

เลขาธิการอาเซียนได้รับการแต่งตั้งโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งห้าปีที่ไม่สามารถต่ออายุได้ เลขาธิการอาเซียนได้รับการคัดเลือกจากคนชาติสมาชิกอาเซียนบนพื้นฐานของการหมุนเวียนตามลำดับตัวอักษร โดยคำนึงถึงความซื่อสัตย์สุจริต ความสามารถ รวมถึงประสบการณ์ทางวิชาชีพ และความเท่าเทียมกันทางเพศ

เลขาธิการอาเซียนมีบทบาทต่อไปนี้

1. ปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบตามบทบัญญัติของกฎบัตรอาเซียน และแนวปฏิบัติที่มีอยู่ของอาเซียนที่เกี่ยวข้อง

2. อำนวยความสะดวกและสอดส่องดูแลความคืบหน้าในการอนุรักษ์ความตกลงและข้อตกลงใจของอาเซียน และเสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับงานของอาเซียนต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

3. เข้าร่วมในการประชุมต่างๆ ของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน คณะมนตรีประชาคมอาเซียน คณะมนตรีประสานงานอาเซียน และองค์การระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา และการประชุมอาเซียนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

4. เสนอข้อคิดเห็นของอาเซียนและเข้าร่วมการประชุมกับภาคีภายนอกตามแนวนโยบายที่ได้รับความเห็นชอบและตามอำนาจหน้าที่ที่เลขาธิการอาเซียนได้รับมอบหมาย และ

5. เสนอแนะการแต่งตั้งและการพ้นจากหน้าที่ของรองเลขาธิการอาเซียนต่อคณะมนตรีประสานงานอาเซียน เพื่อให้ความเห็นชอบ

ตำแหน่งเลขาธิการอาเซียน ซึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี และไม่สามารรถต่ออายุได้ จะต้องเป็นคนสัญชาติของประเทศสมาชิกอาเซียนและได้รับการแต่งตั้งโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน โดยการดำรงตำแหน่งเลขาธิการอาเซียน เป็นการหมุนเวียนกันตามตัวอักษรภาษาอังกฤษของประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งสิบประเทศ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ทุกๆ 5 ปี ประเทศสมาชิกอาเซียนได้รับโอกาสในการเสนอชื่อคนสัญชาติตนเองที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเพื่อให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนแต่งตั้งเป็นเลขาธิการอาเซียน

นอกจากการบริหารสำนักเลขาธิการอาเซียนแล้ว กฎบัตรอาเซียน ได้กำหนดให้เลขาธิการอาเซียนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการ **“ติดตามความคืบหน้า”** ของประเทศสมาชิกอาเซียนสามารถปฏิบัติตามความตกลงต่างๆ ที่เห็นชอบร่วมกันได้หรือไม่อย่างไร ทั้งนี้ เพื่อหาทางช่วยเหลือ รวมถึงแจ้งให้ประเทศสมาชิกอื่นๆ ทราบเพื่อหาทางออกไป

ในปี พ.ศ.2550 รัฐบาลไทยได้เสนอ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ เป็นตัวแทนของไทยเพื่อดำรงตำแหน่งดังกล่าว โดย ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ ถือเป็นบุคคลสัญชาติไทยคนที่สองที่ได้ดำรงตำแหน่งนี้ โดยคนแรกคือ นายแผน วรรณเมธี อดีตปลัดกระทรวงการต่างประเทศของไทย ซึ่งดำรงตำแหน่งเลขาธิการอาเซียนระหว่างปี พ.ศ.2527-2529 ทั้งนี้ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ จะดำรงตำแหน่งนี้จนถึงสิ้นปี พ.ศ.2555

ประชาคมอาเซียน

เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2540 ผู้นำอาเซียนได้รับรองเอกสารวิสัยทัศน์อาเซียน 2020 เพื่อกำหนดเป้าหมายว่า ภายในปี ค.ศ. 2020 (2563) อาเซียนจะเป็นวงสมานฉันท์แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หุ่นส่วนเพื่อการพัฒนาอย่างมีพลวัต มุ่งปฏิสัมพันธ์กับประเทศภายนอก และชุมชนแห่งสังคมที่เอื้ออาทร

ในการประชุมผู้นำอาเซียน ครั้งที่ 9 ระหว่างวันที่ 7-8 ตุลาคม พ.ศ. 2546 ที่บาหลี ผู้นำอาเซียนได้ตอบสนองต่อการบรรลุวิสัยทัศน์อาเซียนเพิ่มเติม โดยได้ลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord II) เห็นชอบให้มีการจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ภายในปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020)

ในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 12 เมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2550 ผู้นำอาเซียนได้เห็นชอบที่จะเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมอาเซียนให้เร็วขึ้น เปลี่ยนแปลงจากปี พ.ศ. 2563 เป็นปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015)

ประชาคมอาเซียน จะประกอบด้วย 3 เสาหลัก (pillars) ได้แก่ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political - Security Community: APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community: ASCC)

การประชุมสัมมนาในระดับภูมิภาคว่าด้วยการเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาเพื่อสร้างประชาคมอาเซียนที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 23-25 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2552 ที่จังหวัดชลบุรี ประเทศไทย

ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

อาเซียน มุ่งที่จะเสริมสร้างความแข็งแกร่งของหลักการประชาธิปไตย พัฒนาระบบการปกครองที่ดี ยึดมั่นในหลักนิติธรรม ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพพื้นฐาน ให้การเคารพในสิทธิและอธิปไตยของประเทศสมาชิก เพื่อร่วมสร้างอาเซียนไปสู่การเป็นประชาคมที่มีกฎกติกา ผูกพันเป็นหนึ่งเดียวด้วยค่านิยมและปทัสถานร่วมกัน

ผู้นำอาเซียนจึงได้ตกลงร่วมกันที่จะจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน เพื่อให้ประเทศในภูมิภาคอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ในโลกที่มีความยุติธรรม เป็นประชาธิปไตยและมีสันติภาพ

ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน จึงเป็นความร่วมมือเพื่อสร้างสังคมประชาธิปไตย สังคมที่มีความมั่นคง ปราศจากปัญหาขัดแย้งทางการเมืองในภูมิภาค และหากเกิดปัญหาขัดแย้ง อาเซียนได้กำหนดให้ยึดแนวทางสันติในการคลี่คลายปัญหาระหว่างกัน ในฐานะที่อาเซียนตั้งอยู่ในภูมิภาคเดียวกัน ระบอบการเมืองการปกครองของรัฐสมาชิกจึงต้องมีเป้าหมายร่วมกันในการสร้าง **“สังคมประชาธิปไตย”** เพื่อความมั่นคงร่วมกันในภูมิภาค องค์ประกอบอื่นๆ ทางการเมืองที่อาเซียนถือเป็นแนวทางร่วมกัน รวมถึงหลักการปกครองที่ดี การเคารพในสิทธิมนุษยชน อิสรภาพ เสรีภาพ และความเสมอภาคกันในหมู่พลเมืองอาเซียน

การประชุมอาเซียนว่าด้วยการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาค
(ASEAN Regional Forum – ARF) ครั้งที่ 16
เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ.2552

เพื่อรองรับการเป็นประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน อาเซียนได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community Blueprint) โดยมีเป้าหมายหลัก 3 ประการ คือ

1. มีกฎกติกาเป็นพื้นฐานภายใต้ค่านิยมร่วมกัน
2. มีความสงบสุข มีความรับผิดชอบร่วมกันในการรักษาความมั่นคงสำหรับประชาชนที่ครอบคลุมอย่างรอบด้าน
3. มีพลวัตและมีปฏิสัมพันธ์กับประเทศภายนอกอาเซียน

การประชุมเวทีผู้นำเยาวชนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 18-22 สิงหาคม พ.ศ.2551 ณ ประเทศไทย

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มุ่งหวังจะพัฒนาอาเซียนให้เป็นภูมิภาคที่เจริญมั่งคั่ง มั่นคง ขจัดความยากจน และลดความไม่เท่าเทียมกันทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้อาเซียนพัฒนาอยู่ในระดับที่เทียบเคียงกัน โดยตั้งเป้าหมายว่า ภายในปี พ.ศ.2558 อาเซียนจะมีการค้าขาย การแลกเปลี่ยนบริการและการลงทุนข้ามพรมแดนกันอย่างเสรี ผู้ใช้แรงงาน รวมทั้งพลเมืองอาเซียน 10 ประเทศสามารถเดินทางไปประกอบอาชีพในประเทศอาเซียนอื่นได้อย่างเสรี

อาเซียนได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community Blueprint) ซึ่งเป็นแผนงานบูรณาการการดำเนินงานในด้านเศรษฐกิจ มีเป้าหมายหลัก 4 ประการ คือ

1. **การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว** โดยให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุนและแรงงานฝีมืออย่างเสรี และการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรีมากขึ้น รวมทั้งการส่งเสริมการรวมกลุ่มสาขาสำคัญของอาเซียนให้เป็นรูปธรรม

2. **การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน** ซึ่งให้ความสำคัญกับประเด็นด้านนโยบายที่จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เช่น กรอบนโยบายการแข่งขันของอาเซียน การคุ้มครองผู้บริโภค สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา พาณิชยอิเล็กทรอนิกส์ นโยบายภาษี และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (การเงิน การขนส่ง เทคโนโลยีสารสนเทศ และพลังงาน)

3. **การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค** โดยการพัฒนา SMEs และการเสริมสร้างขีดความสามารถผ่านโครงการต่างๆ เช่น โครงการริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียน (Initiative for ASEAN Integration: IAI) เพื่อลดช่องว่างการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

4. **การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก** เน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียนกับประเทศภายนอกภูมิภาค เพื่อให้อาเซียนมีท่าทีร่วมกันอย่างชัดเจน เช่น การจัดทำเขตการค้าเสรีของอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาต่างๆ เป็นต้น รวมทั้งส่งเสริมการสร้างเครือข่ายในด้านการผลิต/จำหน่ายภายในภูมิภาคให้เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลก

นอกจากนี้ ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจของอาเซียนให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การยอมรับคุณสมบัติด้านวิชาชีพร่วมกัน การส่งเสริมให้มีการหารือร่วมกันอย่างใกล้ชิดในการดำเนินนโยบายด้านเศรษฐกิจและการเงิน การส่งเสริมการเชื่อมโยงด้านโครงสร้างและการคมนาคม การพัฒนาการติดต่อสื่อสารทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การบูรณาการด้านอุตสาหกรรมข้ามภูมิภาคเพื่อส่งเสริมทรัพยากรของภูมิภาค และการเพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนเพื่อการสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

อาเซียนมุ่งหวังประโยชน์จากการรวมตัวเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน เพื่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และเสริมสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของอาเซียน โดยมีแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ซึ่งครอบคลุมความร่วมมือในหลายสาขา เช่น ความร่วมมือด้านการปราบปรามยาเสพติด การพัฒนาชนบท การขจัดความยากจน สิ่งแวดล้อม การศึกษา วัฒนธรรม สตรี สาธารณสุข โรคเอดส์ และเยาวชน เป็นต้น เป็นกลไกที่สำคัญเพื่อการบรรลุจุดมุ่งหมายของประชาคมนี้ และรองรับการเป็นประชาคมซึ่งเน้นใน 4 ด้าน ได้แก่

- 1) การสร้างประชาคมแห่งสังคมที่เอื้ออาทร
- 2) แก้ไขผลกระทบต่อสังคมอันเนื่องมาจากการรวมตัวทางเศรษฐกิจ
- 3) ส่งเสริมความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมและการจัดการดูแลสิ่งแวดล้อมอย่างถูกต้อง
- 4) ส่งเสริมความเข้าใจระหว่างประชาชนในระดับรากหญ้า การเรียนรู้ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม รวมทั้งการรับรู้ข่าวสารซึ่งเป็นรากฐานที่จะนำไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

การประชุมสุดยอดเยาวชนอุดมศึกษา ในหัวข้อ "Empowerment through Education" ระหว่างวันที่ 19-23 ตุลาคม พ.ศ.2552 ณ อำเภอหัวหิน ประเทศไทย

แผนงานจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

แผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (A Blueprint for ASEAN Socio-Cultural Community) ได้กำหนดเป้าหมายในการดำเนินการเพื่อก้าวสู่ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนด้วยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับประเทศในภูมิภาคในขอบข่ายด้านการศึกษา โดยเฉพาะความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างศักยภาพด้านเทคโนโลยีและทรัพยากรมนุษย์ในอาเซียน

การจัดการศึกษาในแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ประกอบด้วย

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

อาเซียนจะส่งเสริมความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน โดยประชาชนเข้าถึงโอกาสอย่างเที่ยงธรรมในการพัฒนามนุษย์ ด้วยการส่งเสริมและลงทุนในด้านการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต การฝึกอบรมและการเสริมสร้างขีดความสามารถ ส่งเสริมนวัตกรรมและการประกอบการ ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาศาสตร์เชิงประยุกต์และเทคโนโลยีในการดำเนินกิจกรรมการพัฒนาทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ

กิจกรรมเยาวชนในการประชุมเยาวชนเอเชียตะวันออก ครั้งที่ 1
เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ณ จังหวัดอยุธยา ประเทศไทย

การแสดงทางวัฒนธรรมในงานเลี้ยงต้อนรับผู้เข้าประชุมสภารัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ครั้งที่ 46 และการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน ครั้งที่ 6 เมื่อวันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2554 ณ ประเทศบรูไนดารุสซาลาม

ให้ความสำคัญการศึกษา

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:

เน้นการบูรณาการด้านการศึกษาให้เป็นวาระการพัฒนาของอาเซียน การสร้างสังคมความรู้ โดยส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง ส่งเสริมการเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กปฐมวัย และการสร้างความตระหนักรู้เรื่องอาเซียนในกลุ่มเยาวชนผ่านทางการศึกษาและกิจกรรมต่างๆ เพื่อสร้างอัตลักษณ์อาเซียนบนพื้นฐานของมิตรภาพ และความร่วมมือซึ่งกันและกัน

มาตรการ:

ประเทศสมาชิกอาเซียนเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานภายในปี พ.ศ. 2558 เพื่อจัดการไม่รู้หนังสือ โดยมีเป้าหมายที่จะบรรลุร้อยละเจ็ดสิบภายในปี พ.ศ. 2554 ประกอบด้วย

1. ปรับปรุงคุณภาพและความเหมาะสมของการศึกษารวมทั้งการฝึกอบรมทางด้านเทคนิค วิชาชีพและทักษะในการศึกษาในภูมิภาคอาเซียน โดยจัดทำโครงการให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการ รวมทั้งการฝึกอบรมครู ผู้สอน และจัดโครงการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ด้านการศึกษาระดับสูง โดยเฉพาะในประเทศกัมพูชา ลาว เมียนมาร์ และเวียดนาม

2. ทบทวนเรื่องโครงการให้ทุนของอาเซียนเป็นระยะ เพื่อให้ทุนการศึกษามีลักษณะสมเหตุสมผล และสอดคล้องกันเพื่อผลลัพธ์ที่ดีขึ้น

3. ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศในการส่งเสริมการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเฉพาะในกลุ่มที่ถูกละเลย โดยการเปิดกว้างการศึกษาทางไกล และการศึกษาทางอินเทอร์เน็ต

4. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายทางด้านการศึกษาในทุกระดับ ระหว่างสถาบันการศึกษา และสานต่อการสร้างเครือข่ายระหว่างมหาวิทยาลัย ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนนักเรียน เจ้าหน้าที่ด้านการศึกษา และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งจัดตั้งกลุ่มวิจัยระหว่างสถาบันการศึกษาชั้นสูงในอาเซียน โดยประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับองค์การรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ซีมีโอ) และเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (เอยูเอ็น)

5. ส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษาอย่างเท่าเทียมสำหรับสตรีและเด็กผู้หญิง และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีในเรื่องความละเอียดอ่อนทางเพศในหลักสูตรการศึกษา

6. เสริมสร้างการประสานงานกับองค์การระหว่างประเทศ และองค์การในระดับภูมิภาคทางด้านการศึกษา เพื่อเสริมสร้างคุณภาพของการศึกษาในภูมิภาค

7. บรรจุเรื่องค่านิยมร่วมและมรดกทางวัฒนธรรมในหลักสูตร รวมทั้งพัฒนาสื่อการสอนในเรื่องดังกล่าว โดยเริ่มในปี พ.ศ. 2551

8. จัดทำหลักสูตรเกี่ยวกับอาเซียนศึกษาทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และการศึกษาขั้นสูง

9. สานต่อโครงการพัฒนาผู้นำเยาวชนอาเซียน และโครงการใกล้เคียง ที่มีเป้าหมายเดียวกัน และส่งเสริมการสร้างเครือข่ายศิษย์เก่าโครงการเยาวชนอาเซียนเพื่อส่งเสริมความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และความเข้าใจซึ่งกันและกัน

10. สนับสนุนการเรียนภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียน และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษา

11. จัดการแข่งขันกีฬาอาเซียนระดับมหาวิทยาลัย เยาวชนอาสาสมัครอาเซียนเพื่อสันติภาพ เกมส์คอมพิวเตอร์อาเซียน การแข่งขันโอลิมปิกวิทยาศาสตร์อาเซียน เพื่อส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์และความเข้าใจในหมู่เยาวชนของภูมิภาค

12. สานต่อกรดำเนินโครงการรางวัลเยาวชน อาทิ รางวัลวันเยาวชนอาเซียน และโครงการสืบบงค์กรเยาวชนที่ประสบความสำเร็จ (เทโยอาเซียน) เพื่อเป็นการแสดงการยกย่องบุคคลและองค์กรเยาวชนที่มีบทบาทช่วยส่งเสริมความคิดเกี่ยวกับอาเซียน และคุณค่าเกี่ยวกับอาเซียนในหมู่เยาวชนทั่วภูมิภาค

พิธีเปิดการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสขององค์การซีมีโอ ครั้งที่ 33 และการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียน ครั้งที่ 5 วันที่ 22-24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553 ณ กรุงเทพมหานคร

ภาพกิจกรรมจากการประชุมผู้นำเยาวชนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ครั้งที่ 1
วันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ.2550 ประเทศไทย

13. ดำเนินการจัดตั้งกองทุนสำหรับเยาวชนอาเซียนเพื่อสนับสนุนโครงการและกิจกรรมต่างๆ ของเยาวชนในอาเซียน

14. จัดตั้งเวทีเพื่อเสริมสร้างเครือข่ายและแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในเรื่องยุทธศาสตร์และกลไกการพัฒนาเด็กและเยาวชนในอาเซียน

15. แลกเปลี่ยนนักแสดงทางวัฒนธรรมและนักวิชาการระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนผ่านระบบการศึกษา เพื่อให้มีความเข้าใจในเรื่องความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกอาเซียน

16. ส่งเสริมให้มีทางเลือกในการศึกษาระดับสูงในประเทศสมาชิกอาเซียน ผ่านโครงการหนึ่งหลักสูตรในต่างประเทศหรือ 1 ปี ในต่างประเทศ

17. สนับสนุนให้ประชาชนในประเทศสมาชิกอาเซียน มีความเชี่ยวชาญภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามารถติดต่อสื่อสารกันได้โดยตรง และสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมกับชุมชนนานาชาติ

18. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

19. ดำเนินการจัดตั้งตัวชี้วัดการพัฒนาเยาวชนอาเซียน เพื่อประเมินผลที่ได้รับ

20. ส่งเสริมการพัฒนาเรื่องการดูแลเด็กเล็กโดยการแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีที่สุด ประสบการณ์และการเสริมสร้างขีดความสามารถ

แผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยง ระหว่างกันในอาเซียน

อาเซียนได้จัดทำแผนแม่บทขึ้นเรียกว่า “**แผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน**” (Master Plan on ASEAN Connectivity) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเป็นประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก ภายในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งมีเป้าหมายส่งเสริมความเชื่อมโยงภายในภูมิภาคอาเซียน เพื่อก่อให้เกิดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ลดช่องว่างในการพัฒนา ส่งเสริมการกระจายความเจริญให้สามารถเข้าถึงพื้นที่ห่างไกล และให้มีการพัฒนาอย่างเท่าเทียม

แผนแม่บทว่าด้วยการเชื่อมโยงของอาเซียนเป็นเอกสารทางยุทธศาสตร์ในการเชื่อมโยงอาเซียน พร้อมทั้งกำหนดแผนปฏิบัติการเพื่อก่อให้เกิดการดำเนินการในการเชื่อมโยงอาเซียน ระหว่างปี พ.ศ. 2554-2558 เพื่อให้อาเซียนมีการ**เชื่อมโยงกันด้านกายภาพ** (Physical Connectivity) **เชื่อมโยงทางสถาบัน** (Institutional Connectivity) และ**เชื่อมโยงประชาชนสู่ประชาชน** (People to People Connectivity)

การเชื่อมโยงระหว่างประชาชน

นับตั้งแต่อาเซียนถือกำเนิดขึ้นโดยปฏิญญาอาเซียนเมื่อปี พ.ศ. 2510 อาเซียนได้ให้ความสำคัญกับการสร้างประชาคมแห่งสันติสุข และความเจริญรุ่งเรือง ด้วยการส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองทางสังคม และการพัฒนาทางวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมมาตรฐานชีวิตที่ดีของประชาชน ด้วยเหตุนี้ อาเซียนจึงได้กำเนิดโครงการริเริ่มต่างๆ มากมาย ทั้งทางด้านการศึกษา วัฒนธรรม สวัสดิการสังคม เยาวชน สตรี การพัฒนาชนบทและการขจัดความยากจน

ภายหลังจากที่ผู้นำอาเซียนได้ให้การรับรองแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนเมื่อปี พ.ศ. 2552 คณะกรรมาธิการประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนเป็นองค์ประกอบสำคัญในการดำเนินการต่างๆ เพื่อให้แผนงานจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมของอาเซียนบรรลุเป้าหมายและมีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ในการดำเนินงานด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ได้กำหนดสาขาความร่วมมือที่สำคัญ 4 สาขา ได้แก่ การส่งเสริมการสร้างความรู้เกี่ยวกับอาเซียนในหมู่ประชาชน โดยเฉพาะเยาวชน การเสริมสร้างความแข็งแกร่งเกี่ยวกับอัตลักษณ์อาเซียนด้วยการดำเนินงานด้านการศึกษา

การพัฒนาทรัพยากรด้วยการดำเนินงานด้านการศึกษาในอาเซียน และการส่งเสริม การดำเนินงานของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน นอกจากนี้ ยังมีการส่งเสริม การดำเนินงานด้านการศึกษาตามเป้าหมายปฏิญญาชะอำ-หัวหินว่าด้วยการ เสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษา เพื่อบรรลุเป้าหมายการสร้างประชาคมอาเซียนที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ด้วยการ ส่งเสริมความร่วมมือระดับภูมิภาคด้านการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการ จัดการศึกษาระดับประถมศึกษาข้ามภูมิภาคภายในปี พ.ศ. 2558 รวมทั้งการส่งเสริม การศึกษาตลอดชีวิตเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของประชาชน การให้ความสำคัญต่อ การพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของ ตลาดแรงงาน เช่น การพัฒนาการศึกษาด้านเทคนิคและอาชีวศึกษา การจัดฝึกอบรมด้านทักษะในภูมิภาค ด้วยการจัดให้มีโครงการช่วยเหลือด้าน เทคนิคในการศึกษาทุกระดับตามความจำเป็น

ในด้านการส่งเสริมความเข้าใจด้านสังคมและวัฒนธรรม แผนแม่บท ว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน ได้กำหนดยุทธศาสตร์การส่งเสริม ความเข้าใจด้านสังคมและวัฒนธรรมภายในอาเซียนให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น มาตรการ สำคัญ ประกอบด้วย

1) การจัดตั้งศูนย์ทรัพยากรการเรียนรู้เสมือนจริงในด้านประชาชน วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และสถานที่ที่น่าสนใจ และเศรษฐกิจในแต่ละประเทศ สมาชิกอาเซียน

2) สนับสนุนการสร้างหลักสูตรหรือภาคีวิชาว่าด้วยอาเซียนภายใน ปี พ.ศ. 2555

3) สนับสนุนการสร้างเนื้อหาการเรียนรู้และสื่อการสอนที่เกี่ยวกับ อาเซียนในหลักสูตรการศึกษาทุกระดับของประเทศสมาชิกอาเซียน การสร้าง กรอบหลักสูตรร่วมเพื่อส่งเสริมการรับรู้เกี่ยวกับอาเซียนที่กว้างขวางยิ่งขึ้น และ สร้างอัตลักษณ์ของอาเซียนที่เข้มแข็งในกลุ่มเด็กและเยาวชน

4) การสนับสนุนการเรียนภาษาของประเทศอาเซียนเป็นภาษาที่สาม นอกเหนือจากภาษาแม่และภาษาอังกฤษ

5) การส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาจัดทำเนื้อหาการเรียนรู้ร่วมกัน เกี่ยวกับอาเซียน เพื่อใช้อ้างอิงประกอบการฝึกอบรมครูและการสอน และเป็น เว็บไซต์ที่ดีในการสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียน ความเข้าใจด้านวัฒนธรรม และการรับรู้ในวัฒนธรรมของกันและกัน เพื่อสร้างความเข้าใจ และหล่อหลอม ความรู้สึกของความเป็นหนึ่งเดียวกันในกลุ่มนักศึกษาทุกช่วงอายุและทุกระดับ การศึกษา

การประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน ไม่เป็นทางการ เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552
ที่โรงแรมดุสิตธานี หัวหิน อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

6) ส่งเสริมและพัฒนาเนื้อหาการเรียนรู้อันเกี่ยวข้องกับอาเซียนในหลักสูตรของโรงเรียนเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษา เช่น การพัฒนากรอบหลักสูตรร่วมกันของอาเซียน ที่ครอบคลุมทุกมิติของอาเซียน เช่น ภูมิศาสตร์ ประชากรศาสตร์ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และสังคม เพื่อเป็นองค์ประกอบสำคัญในการปลูกฝังอัตลักษณ์ของภูมิภาค และเชื่อมโยงกับความยุติธรรมทางสังคม และความหลากหลาย และการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนส่งเสริมการประสานและความร่วมมือกันในภูมิภาคอาเซียนและในระดับนานาชาติ

7) ดำเนินโครงการเสริมสร้างศักยภาพของอาเซียนร่วมกันโดยการระดมทุนร่วมกันตามสัดส่วนของประเทศสมาชิกภายในปี พ.ศ. 2556

8) ส่งเสริมการรับรู้เกี่ยวกับอาเซียนโดยการดำเนินการตามแผนการสื่อสารของประชาคมอาเซียน

9) ส่งเสริมความเข้าใจอันดีในด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ร่วมกันของอาเซียน โดยการจัดการแสดงทางวัฒนธรรมเป็นประจำ

10) นำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของประชาคมอาเซียน ในบริบทการสร้างประชาคมและอัตลักษณ์ภายในปี พ.ศ. 2558

กิจกรรมเยาวชนเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ภายในปี พ.ศ. 2558

การศึกษา: กลไกขับเคลื่อนประชาคมอาเซียน

ความสำคัญของความร่วมมือด้านการศึกษาในอาเซียนปรากฏรูปธรรมอย่างชัดเจนในปฏิญญากรุงเทพฯ วิสัยทัศน์อาเซียน 2020 และกฎบัตรอาเซียน ซึ่งมุ่งให้อาเซียนมีวิสัยทัศน์สู่ภายนอก อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ผูกพันเป็นหุ้นส่วนแน่นแฟ้นและมีการพัฒนาอย่างเป็นพลวัต กฎบัตรอาเซียนได้กำหนดเป้าหมายสำคัญของอาเซียน ได้แก่ “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้วยการส่งเสริมความร่วมมืออย่างใกล้ชิดด้านการศึกษา การศึกษาตลอดชีวิต และความร่วมมือในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำหรับการเสริมสร้างศักยภาพประชาคมอาเซียนและการเสริมสร้างความแข็งแกร่งของประชาคมอาเซียน”

ภาคการศึกษามีความสำคัญต่อการจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558 เป็นประชาคมอาเซียนที่ประกอบด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่ ประชาคมการเมืองและความมั่นคง ประชาคมเศรษฐกิจ และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ความสำคัญของการศึกษาปรากฏในกรอบการดำเนินการของอาเซียนดังนี้

ปฏิญญาชะอำ-หัวหินว่าด้วยการเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาเพื่อบรรลุประชาคมอาเซียนที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ได้รับการรับรองเมื่อวันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2552 ในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 15 ที่ชะอำ-หัวหิน ประเทศไทย ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาคการศึกษาในการสร้างประชาคมอาเซียนที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นประชาคมที่ประชาชนมีอัตลักษณ์ร่วมกันและอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีสภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี และเป็นส่วนประกอบสำคัญในการสร้างประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก

แถลงการณ์ของผู้นำอาเซียนว่าด้วยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และมีมือแรงงานเพื่อการฟื้นฟูและความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ซึ่งผู้นำอาเซียนได้ให้การรับรองเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2553 ในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 17 ที่กรุงฮานอย ได้กล่าวถึงการส่งเสริมความร่วมมือด้านเทคนิคและการเสริมสร้างศักยภาพในอาเซียน โดยสนับสนุนความร่วมมือกับไตรภาคี และความร่วมมือภาครัฐ และเอกชน การยกระดับคุณภาพและมีมือแรงงานในประเทศสมาชิกอาเซียน การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

แผน 5 ปี ด้านการศึกษาของอาเซียน (ปี พ.ศ. 2554-2558) เป็นกรอบการดำเนินงานด้านการศึกษาของอาเซียนเพื่อส่งเสริมและเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาในอาเซียน กลุ่มประเทศอาเซียนบวกสาม และกลุ่มประเทศการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออกด้านการศึกษา (EAS) ตลอดจนกลุ่มประเทศเจรจาของอาเซียน

ความร่วมมือในการพัฒนาการศึกษาในภูมิภาค

ความร่วมมือด้านการศึกษาในภูมิภาคจะสามารถช่วยให้อาเซียนเป็นภูมิภาคแห่งความเจริญรุ่งเรืองและมีศักยภาพในการแข่งขัน หุ่นส่วนความร่วมมือที่สำคัญได้แก่ **องค์การซีมีโอ** ซึ่งได้จัดตั้งขึ้น เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2508 ภารกิจขององค์การซีมีโอได้แก่การส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกันในการศึกษา และมีเป้าหมายร่วมกันในการใช้เครือข่ายและหุ้นส่วนในการพัฒนาคุณภาพชีวิตในประเทศต่างๆ รวมทั้งการจัดเวทีวิชาการสำหรับผู้กำหนดนโยบายและผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา และการส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในภูมิภาคอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ยังมี **เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน** เป็นองค์กรอิสระที่จัดตั้งขึ้นภายใต้กรอบการดำเนินงานด้านการศึกษาของอาเซียน มีภารกิจในการส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านอุดมศึกษาในอาเซียน และคู่เจรจาของอาเซียน

การประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน

การศึกษาเป็นหัวใจสำคัญในกระบวนการพัฒนาของอาเซียน สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของอาเซียน เสริมสร้างความตระหนักเกี่ยวกับอาเซียน และสร้างความรู้สึกร่วมกันของการเป็นเจ้าของประชาคมอาเซียนร่วมกัน และมีความเข้าใจร่วมกันในความเจริญรุ่งเรืองทางประวัติศาสตร์ของอาเซียน รวมถึงภาษา วัฒนธรรมและค่านิยมร่วมกันของอาเซียน

ในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 15 ผู้นำอาเซียนได้กำหนดทิศทางในการดำเนินความร่วมมือด้านการศึกษาของอาเซียน และตอบรับข้อมติที่ให้มีการจัดการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนอย่างสม่ำเสมอ ผู้นำอาเซียนยังได้มอบให้รัฐมนตรีศึกษาของอาเซียนให้ความสำคัญต่อความร่วมมือด้านการศึกษาของอาเซียนภายใต้เป้าหมายสำคัญ 4 ประการในการศึกษา ประกอบด้วย

การประชุมอาเซียนกับคณะมนตรีความร่วมมือรัฐอ่าวอาหรับด้านการศึกษา
วันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553 ที่ประเทศไทย

- 1) การส่งเสริมความตระหนักเกี่ยวกับอาเซียนในหมู่ประชาชนอาเซียน โดยเฉพาะเยาวชน
- 2) การเสริมสร้างอัตลักษณ์ของอาเซียน
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านการศึกษาในอาเซียน และ
- 4) การส่งเสริมความแข็งแกร่งของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน

ต่อมา ได้มีการจัดประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน คู่ขนานกับการประชุมสภารัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (สภาศีเมค) เป็นประจำทุกปี นับตั้งแต่การประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2549 ที่ประเทศสิงคโปร์ จนถึง การประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน ครั้งที่ 6 เมื่อวันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2554 ที่ประเทศบรูไนดารุสซาลาม การประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนได้มีมติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการศึกษาในกรอบอาเซียน อาทิ การส่งเสริมให้มีการสอนวิชาอาเซียนศึกษาในประเทศสมาชิก การจัดทำหลักสูตรอาเซียน การส่งเสริมกิจกรรมเพื่อสร้างความตระหนักเกี่ยวกับอาเซียน และเสริมสร้างอัตลักษณ์อาเซียน การรื้อฟื้นการจัดค่ายมัธยมศึกษาอาเซียน การเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาในอาเซียนและจีน เกาหลี และญี่ปุ่น (อาเซียนบวกสาม) ความร่วมมือด้านการศึกษาในกลุ่มประเทศการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก (EAS) ความร่วมมือภายใต้เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน และการจัดทำแผน 5 ปีด้านการศึกษาของอาเซียน

ความร่วมมืออาเซียนบวกสาม ด้านการศึกษา

กรอบความร่วมมือ “อาเซียนบวกสาม” เริ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2540 ในช่วงที่หลายประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เผชิญกับวิกฤตการณ์ทางการเงินที่เริ่มต้นขึ้นจากประเทศไทย โดยในเดือนธันวาคมของปีนั้น ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งสิบประเทศได้พบกับผู้นำของจีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ ที่มาเลเซีย เพื่อหารือกันและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นกันอย่างกว้างๆ เกี่ยวกับการร่วมมือกันเพื่อรับมือและบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากวิกฤตทางการเงินรวมถึงการพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และนับแต่นั้นมา การประชุมระดับผู้นำของประเทศสมาชิกอาเซียนกับผู้นำของจีน ญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ หรือที่เรียกว่า **“การประชุมสุดยอดอาเซียนบวกสาม”** ก็ถูกจัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในช่วงเดียวกันกับที่มีการประชุมสุดยอดอาเซียน

ในการประชุมสุดยอดอาเซียนบวกสาม ครั้งที่ 11 เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ที่สิงคโปร์ ผู้นำได้ออกแถลงการณ์ความร่วมมือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ฉบับที่ 2 และแผนงานว่าด้วยความร่วมมืออาเซียนบวกสาม (ปี พ.ศ. 2550-2560) แถลงการณ์ฉบับนี้ได้มุ่งสู่ความสำเร็จแห่งทศวรรษ รวมทั้งกำหนดโอกาสและสิ่งท้าทายแห่งภูมิภาค นอกจากนี้ ยังได้กำหนดแนวทางอนาคตของความร่วมมืออาเซียนบวกสาม โดยให้ความร่วมมืออาเซียนบวกสามสนับสนุนการรวมตัวของอาเซียนเพื่อสร้างประชาคมอาเซียน และดำเนินบทบาทสำคัญในการสร้างความพยายามระยะยาวเพื่อสร้างประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีอาเซียนเป็นพลังขับเคลื่อน

ในการประชุมสุดยอดอาเซียนบวกสาม ครั้งที่ 12 เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2552 ณ ชะอำ-หัวหิน นายกรัฐมนตรีของประเทศไทย ในฐานะผู้นำอาเซียนได้กล่าวถ้อยแถลงของประธาน (Chairman's Statement) แสดง **ความพร้อมของประเทศไทยที่จะเป็นผู้นำในการส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียนบวกสาม และกล่าวถึงการจัดทำร่างแผนปฏิบัติงานด้านการศึกษาของอาเซียนบวกสาม** เพื่อให้การเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ต่อมา ที่ประชุมรัฐมนตรีด้านการศึกษาของอาเซียน ครั้งที่ 5 เมื่อวันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2553 ณ เมืองเซบู ประเทศฟิลิปปินส์ **เห็นชอบ** ให้มีการจัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจด้านการศึกษาในกรอบอาเซียนบวกสาม เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งกลไกความร่วมมือด้านการศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียนบวกสาม ตามข้อเสนอจากที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียน ครั้งที่ 4

การประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจด้านการศึกษาในกรอบอาเซียนบวกสาม

กระทรวงศึกษาธิการได้จัดการประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจด้านการศึกษาของอาเซียนบวกสาม (กลุ่มประเทศอาเซียน 10 ประเทศ สาธารณรัฐจีน เกาหลี และญี่ปุ่น) เมื่อวันที่ 16-18 มิถุนายน พ.ศ. 2553 ณ โรงแรมดุสิตธานี ลาภานา จังหวัดภูเก็ต โดยมี ดร.ชินภัทร ภูมิรัตน เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประธานเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียน ครั้งที่ 4 เป็นประธานการประชุม

ที่ประชุมฯ ได้เห็นชอบให้มีการจัดการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียนบวกสาม ครั้งที่ 1 ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2553 ที่ประเทศไทย และวางแผนปฏิบัติการด้านการศึกษาอาเซียนบวกสาม ระหว่างปี พ.ศ. 2553 – 2560 ตลอดจนขอขยายกิจกรรมและประเทศที่จะรับดำเนินการตามร่างแผนปฏิบัติการฯ และให้เสนอต่อที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาอาเซียนบวกสาม เพื่อพิจารณาอนุมัติร่างแผนปฏิบัติการข้างต้น

การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียนบวกสาม ครั้งที่ 1

กระทรวงศึกษาธิการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาอาเซียนบวกสาม ครั้งที่ 1 เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2553 ที่ประเทศไทย โดยมีผู้แทนประเทศบรูไนดารุสซาลาม และผู้แทนสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นประธานร่วม

ที่ประชุมฯ ได้ร่วมกันพิจารณาร่างเอกสารกรอบการดำเนินงานด้านการศึกษา ในกรอบอาเซียนบวกสาม (TOR) ซึ่งได้มีการหารือเรื่องดังกล่าวในระหว่างการประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียนบวกสาม ระหว่างวันที่ 17-18 มิถุนายน พ.ศ. 2553 ที่จังหวัดภูเก็ตพร้อมทั้งร่างแผนปฏิบัติการ ASEAN Plus Three Plan of Action on Education: ค.ศ. 2010-2017 ซึ่งที่ประชุมฯ ได้มีมติให้มีการปรับแก้ไขร่างแผนปฏิบัติการฯ ตามข้อเสนอแนะจากที่ประชุม

ความร่วมมือในกรอบการประชุม สุดยอดเอเชียตะวันออก (EAS) ด้านการศึกษา

East Asia Summit (EAS) หรือ การประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก เป็นการรวมกลุ่มของอาเซียน กับ 6 ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย จีน อินเดีย ญี่ปุ่น นิวซีแลนด์ เกาหลี โดยจะเพิ่มจำนวนสมาชิกอีก 2 ประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา และรัสเซีย ในปลายปี พ.ศ.2554 เพื่อร่วมหารือเกี่ยวกับประเด็นที่เป็นที่สนใจร่วมกันในด้านการเมือง และเศรษฐกิจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมสันติภาพ ความมั่นคงและความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจในเอเชียตะวันออก

ในการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออกครั้งที่ 2 เมื่อปี พ.ศ.2550 ประเทศสมาชิก 16 ประเทศ ได้แก่ กลุ่มประเทศอาเซียน และจีน เกาหลี ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และอินเดีย (EAS) ได้ตกลงร่วมกันที่จะเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาในภูมิภาค สำนักเลขาธิการอาเซียน ได้รับมอบหมายจาก EAS ให้จัดทำโครงการเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์สำหรับกลุ่มประเทศ EAS ในการเสริมสร้างความร่วมมือในภูมิภาคด้านเศรษฐกิจ และความแข็งแกร่งในการสร้างประชาคมเอเชียตะวันออกที่มีการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืนโดยใช้กลไกการศึกษา โครงการดังกล่าวกำหนดขอบข่ายความร่วมมือในภูมิภาคด้านการศึกษาพื้นฐาน (ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา) การศึกษาด้านเทคนิคและอาชีวศึกษา และการอุดมศึกษา

การประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจของ EAS ด้านการศึกษา ครั้งที่ 1 จัดขึ้นที่กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย เมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ.2553 เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะในการจัดตั้งกลไกและการดำเนินโครงการต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาใน EAS ผู้เข้าร่วมประชุมได้ร่วมหารือและกำหนดขอบข่ายความร่วมมือด้านการศึกษาในภูมิภาค ประกอบด้วย 1) ภาษาต่างประเทศ คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ 2) คุณภาพของการเรียนการสอนในโรงเรียน และการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา 3) การเสริมสร้างความแข็งแกร่งของการอาชีวศึกษาและเทคนิค 4) การอุดมศึกษา

การประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจของ EAS ด้านการศึกษา ครั้งที่ 2 จัดขึ้นที่ภูเก็ต ประเทศไทย ระหว่างวันที่ 27-28 กันยายน พ.ศ.2553 การประชุมดังกล่าวจัดขึ้นโดยสำนักเลขาธิการอาเซียน โดยได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล

ออสเตรเลีย และกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศไทย ที่ประชุม ได้ร่วมกันหารือเกี่ยวกับข้อเสนอโครงการ 13 โครงการ โดยได้มีการจำแนกประเภทการศึกษา ได้แก่ การศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาด้านเทคนิคและอาชีวศึกษา และการอุดมศึกษา ประกอบด้วย

- 1) กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาด้านเทคนิคและอาชีวศึกษา ระดับภูมิภาค
- 2) การพัฒนาความร่วมมือระดับภูมิภาคเพื่อจัดทำกรอบคุณวุฒิระดับชาติของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียง
- 3) การจัดตั้งเครือข่ายหน่วยงานจัดการศึกษาอาชีวศึกษาและเทคนิคในเอเชียตะวันออกเฉียง
- 4) โครงการความร่วมมือในการถ่ายโอนหน่วยกิต
- 5) การจัดทำกรอบมาตรฐานการสอนในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียง
- 6) การส่งเสริมอนุสัญญาการรับรองคุณวุฒิในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกของยูเนสโก
- 7) การศึกษา “การข้ามพรมแดนครู”
- 8) โครงการพัฒนาผู้นำเอเชียตะวันออกเฉียง
- 9) โครงการสอนภาษาที่สองในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียง
- 10) การขึ้นทะเบียนผู้จัดทำด้านอาชีวศึกษาในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียง
- 11) การจัดทำเว็บไซต์สำหรับครูในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียง
- 12) การส่งเสริมการเคลื่อนย้ายของผู้อบรมและผู้รับการอบรม
- 13) การประเมินผลการเรียนในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียง

H.E. Brother Armin Luistro รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการฟิลิปปินส์
ระหว่างเป็นประธานการประชุมสภารัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
ครั้งที่ 46 (วาระเฉพาะ) วันที่ 26 มกราคม พ.ศ.2554 ณ ประเทศบรูไนดารุสซาลาม

การประชุมรัฐมนตรี EAS ด้านการศึกษา อย่างไม่เป็นทางการ

เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ.2554 ที่เมืองบาห์ลี ประเทศอินโดนีเซียที่ประชุมฯ
รับทราบข้อเสนอโครงการความร่วมมือ 13 โครงการ ที่เป็นผลจากการประชุม
คณะทำงานเฉพาะกิจของ EAS ด้านการศึกษา ครั้งที่ 2 ที่ประเทศไทย และ
แสดงความชื่นชมต่อประเทศสมาชิกที่เสนอเป็นประเทศหลักในการดำเนิน
โครงการฯ ในแต่ละข้อเสนอโครงการ รวมทั้งให้ความร่วมมือในการร่วมดำเนิน
โครงการดังกล่าว

ที่ประชุมฯ ตกลงที่จะให้มีการประชุมรัฐมนตรีศึกษา EAS ในทุกสองปี
หรือวาระเร่งด่วน โดยจัดขึ้นคู่ขนานกับการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน
รัฐมนตรีศึกษาอาเซียนบวกสาม โดยเริ่มต้นในปี พ.ศ.2555 พร้อมทั้งเห็นชอบให้มี
การจัดการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษา EAS ก่อนการประชุมระดับ
รัฐมนตรีศึกษา EAS

การประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน ครั้งที่ 6 วันที่ 29 มกราคม พ.ศ.2554 ที่ประเทศบรูไน ดารุสซาลาม

แผน 5 ปี ด้านการศึกษาของอาเซียน

การจัดทำแผน 5 ปี ด้านการศึกษาของอาเซียน (พ.ศ.2554-2558) เป็นผลจากข้อมติของ การประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนครั้งที่ 4 ระหว่างวันที่ 5-8 เมษายน พ.ศ.2552 ณ จังหวัดภูเก็ต ที่ประชุมได้ให้ความสำคัญต่อการจัดทำแผนการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียน เพื่อสร้างประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ.2558 แผน 5 ปี ของอาเซียน เป็นกรอบการดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาในอาเซียน และระหว่างประเทศอาเซียน กับประเทศบวกสาม ได้แก่ จีน เกาหลี และญี่ปุ่น และกลุ่มประเทศการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก และระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาอื่นๆ ของอาเซียน

ที่ประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนครั้งที่ 4 ได้มอบหมายให้สำนักเลขาธิการอาเซียน จัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์ 5 ปี ด้านการศึกษา สำหรับเป็นกรอบการดำเนินการด้านการศึกษาของอาเซียน ดังนั้น สำนักเลขาธิการอาเซียน จึงได้ร่วมกับองค์การเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกา (USAID) จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการศึกษา 5 ปี ของอาเซียน ระหว่างวันที่ 4 - 5 ตุลาคม พ.ศ.2553 ณ โรงแรมอมารี วอเตอร์เกต กรุงเทพฯ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาข่างแผนการศึกษา 5 ปี ของอาเซียน และนำผลที่ได้เสนอต่อที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียน ครั้งที่ 5 เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2553 ที่ประเทศไทย

สำนักเลขาธิการอาเซียน ได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งที่ 2 เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2553 โดยมีผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการของประเทศสมาชิกอาเซียน ผู้แทนเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน และสำนักเลขาธิการซีมีไอ ได้ร่วมกันอภิปรายและพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของยุทธศาสตร์ จำแนกประเด็นสำคัญของแผนปฏิบัติการ 5 ปี ด้านการศึกษาของอาเซียน ได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างความตระหนักเกี่ยวกับอาเซียน

อาเซียนกำหนดเป้าหมายในการเสริมสร้างอัตลักษณ์ของอาเซียน ด้วยการเสริมสร้างความตระหนักและค่านิยมร่วมการเป็นประชาชนอาเซียนในสังคมทุกระดับรวมทั้งในสาขาการศึกษา ยุทธศาสตร์ในการดำเนินการดังกล่าว ประกอบด้วย การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดทำรูปแบบโครงการอาเซียนศึกษาในภูมิภาค การจัดการเรียนการสอนเรื่องอาเซียนในหลักสูตรโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา การจัดทำโครงการฝึกอบรมครูและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภายในภูมิภาค รวมทั้งการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษา และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ประกอบด้วย 2 ยุทธศาสตร์ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 2.1 เสริมสร้างโอกาสในการได้รับการศึกษา ในระดับประถมและมัธยมศึกษา

ยุทธศาสตร์นี้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาเพื่อบรรลุเป้าหมายการจัดการศึกษาเพื่อปวงชนที่สืบเนื่องจากการประชุมโลกว่าด้วยการศึกษาเพื่อปวงชน เมื่อปี พ.ศ.2533 ซึ่งประเทศสมาชิกอาเซียนได้ให้การรับรองการสร้างโอกาสการเรียนรู้และส่งเสริมให้มีการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาทั่วโลก และให้มีการลดอัตราผู้ไม่รู้หนังสือ และต่อมาประชาคมโลกได้กำหนดเป้าหมายเพื่อให้ทั่วโลกบรรลุเป้าหมายการจัดการศึกษาเพื่อปวงชนภายในปี พ.ศ.2558

นอกจากนี้ในแถลงการณ์ร่วมของการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ.2551 รัฐมนตรีได้ตกลงร่วมกันที่จะให้ความสำคัญต่อการบรรลุเป้าหมายการจัดการศึกษาเพื่อปวงชนภายในปี พ.ศ.2558 โดยได้มอบให้องค์การซีมีโอ และสำนักเลขาธิการอาเซียนจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการภายใต้หัวข้อ “การจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มด้อยโอกาส” (Reaching the unreached) เพื่อแบ่งปันประสบการณ์ที่ดีด้านการศึกษา ระหว่างกัน

ยุทธศาสตร์ที่ 2.2 การเพิ่มคุณภาพการศึกษา

ยุทธศาสตร์นี้ให้ความสำคัญกับการจัดมาตรฐานการศึกษา การศึกษาตลอดชีวิตและการพัฒนาอาชีพ ด้วยการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ส่งเสริมการจัดการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียนอย่างมีคุณภาพ ตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน และมีผลตอบแทนครูที่มีผลงานเป็นเลิศ การส่งเสริมโอกาสให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อให้ประชาชนทุกคนสามารถศึกษาอย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมให้มีการประกันคุณภาพและการเพิ่มคุณค่าด้วยการสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อฝึกอบรมครูและผู้นำการศึกษา รวมทั้งส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีการสื่อสาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเคลื่อนย้ายข้ามพรมแดนและการจัดการศึกษาให้มีความเป็นสากล

ยุทธศาสตร์นี้ ให้ความสำคัญกับสภาพการจัดการศึกษาในปัจจุบัน ประกอบด้วย

- 1) การจัดการศึกษาแก่ผู้เรียนเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและสภาพเศรษฐกิจของยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยแรงงานที่มีทักษะและความชำนาญการสูง และสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่ภูมิภาคได้

His Royal Highness Prince Haji Al - Muhtadee Billah ibni
His Majesty Sultan Haji Hassanal Bolkiah Mu'izzaddin Waddaulah
มกุฎราชกุมารแห่งบรูไน ดารุสซาลาม เสด็จเป็นองค์ประธาน
ในพิธีเปิดการประชุมสมัชชารัฐมนตรีศึกษา
แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ครั้งที่ 46
และการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน
ครั้งที่ 6 เมื่อวันที่ 27 มกราคม 2554
ที่ประเทศบรูไนดารุสซาลาม

2) การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจำเป็นต้องได้รับการพัฒนา
ในด้านคุณภาพ ให้บริการในสาขาวิชาต่างๆ ที่มีทางเลือกอย่างหลากหลายและมี
สาขาความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะ

3) สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ทำให้ประเทศต่างๆ มีความต้องการ
แรงงานที่มีทักษะสูงที่จำเป็นจะต้องได้รับพัฒนาความเชี่ยวชาญภายใต้
การจัดโครงการทางการศึกษาเฉพาะด้าน รัฐบาลของประเทศต่างๆ ได้กำหนด
เป้าหมายเพื่อให้เกิดการจัดการศึกษาข้ามพรมแดน ส่งผลให้เกิดการพัฒนา
การศึกษาที่ต้องคำนึงถึงด้านการพัฒนาคุณภาพ การเสริมสร้างเศรษฐกิจและ
มีความสัมพันธ์กับประเทศต่างๆ ในภูมิภาค

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรราย สาขาอื่นๆ เพื่อพัฒนาการศึกษา

ยุทธศาสตร์นี้ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานร่วมกันขององค์กร
รายสาขาอื่นๆ ของอาเซียนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการ
ศึกษา เช่น การศึกษาด้านสภาพแวดล้อม การจัดการด้านความเสี่ยงและ
ภัยพิบัติ การจัดการศึกษาเพื่อสิทธิมนุษยชน การจัดการศึกษาเพื่อป้องกัน
HIV/AIDS ดังนั้น การประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนควรสนับสนุนการจัด
ทำแผนปฏิบัติการศึกษาด้านสภาพแวดล้อม และเพื่อให้เกิดความ
แน่ใจว่าระบบการประกันคุณภาพสำหรับการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนมี
การนำประเด็นการสอนด้านการจัดการศึกษาเพื่อสภาพแวดล้อมและการ
ศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนรวมอยู่ด้วย นอกจากนี้ ยังสนับสนุนการสร้าง
เครือข่ายขององค์กรพัฒนาเอกชนมหาวิทยาลัยและสื่อมวลชนต่างๆ เพื่อ
ส่งเสริมให้เกิดการดำเนินการด้านการศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนอย่างมี
ประสิทธิภาพ

การขับเคลื่อนการดำเนินงานด้าน การศึกษาสู่การสร้างประชาคมอาเซียนของประเทศไทย

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการศึกษาของประเทศไทย 5 ประการ เพื่อเตรียมพร้อมการก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนของประเทศไทย ภายในปี พ.ศ.2558

1. การเผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับอาเซียน
2. การพัฒนาศักยภาพของนักเรียน นักศึกษา และประชาชนให้มีทักษะที่เหมาะสมเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน เช่น ความรู้ภาษาอังกฤษ ภาษาเพื่อนบ้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น
3. การพัฒนามาตรฐานการศึกษาเพื่อส่งเสริมการเคลื่อนย้ายนักศึกษา และครูอาจารย์ในอาเซียน
4. การเตรียมความพร้อมเพื่อเปิดเสรีการศึกษาในอาเซียนเพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
5. การสร้างกลไกเพื่อพัฒนาเยาวชนให้เป็นทรัพยากรสำคัญในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

บทสรุป

การศึกษาที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการรวมตัวของอาเซียน ตลอดเวลาที่ผ่านมา อาเซียนมีการดำเนินกิจกรรมในด้านการศึกษาอย่างหลากหลาย เช่น โครงการแลกเปลี่ยนนักเรียน คณาจารย์ การจัดการศึกษาดูงาน การประชุมวิชาการ การจัดค่ายเยาวชน ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ สร้างความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นระหว่างประชาชน และสร้างเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม ก่อเกิดมิตรภาพ และผนึกอาเซียนให้เป็นดินแดนที่ประชาชนมีความรู้สึกร่วมกัน ในการเป็นเจ้าของภูมิภาค และมีอัตลักษณ์ร่วมกัน

การรวมตัวเป็นหนึ่งในของสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการลดช่องว่าง และการพัฒนาความเป็นอยู่ที่ดีให้แก่ประเทศสมาชิกอาเซียน การประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดด้านการศึกษา ทำให้อาเซียนมีแนวทางในการขจัดความยากจน รักษาสุขภาพแวดล้อมและพัฒนาสุขอนามัยได้อย่างบรรลุผลตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษของสหประชาชาติ การจัดการศึกษาเพื่อวงชนและการพัฒนาการศึกษาอย่างยั่งยืน ทั้งยังเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมด้านสิทธิมนุษยชนของประชาชนอาเซียน

นอกจากนี้ การกำหนดให้อาเซียนมีศักยภาพการแข่งขันในตลาดโลก ทำให้อาเซียนให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในภูมิภาค ด้วยการกำหนดเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับ การส่งเสริมการจัดการศึกษาตลอดชีวิต และการส่งเสริมการเคลื่อนย้ายนักเรียน นักศึกษา นักวิชาการ ผู้ใช้แรงงานในอาเซียน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของประเทศสมาชิก และสร้างความแข็งแกร่งของอาเซียนในภาพรวม

ในบริบทของภูมิภาค กฎบัตรอาเซียนและแผน 5 ปี ด้านการศึกษาของอาเซียน เป็นแนวทางการพัฒนาอาเซียนในระยะยาว ซึ่งมีเป้าหมายสำคัญชัดเจนสำหรับประเทศไทย แนวทางดำเนินการ 5 ข้อ ด้านการศึกษาสู่การสร้างประชาคมอาเซียนของประเทศไทย สะท้อนความมุ่งมั่นของชาติ ในการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับการก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียน เสริมสร้างหุ้นส่วนความร่วมมือเพื่อระดมทรัพยากรด้านการศึกษาในการสร้างความเจริญรุ่งเรืองในภูมิภาค และร่วมสร้างอาเซียนให้เป็นประชาคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ภายในปี พ.ศ.2558 ตามที่กำหนดเป้าหมายไว้ได้อย่างแท้จริง

ข้อมูลประเทศสมาชิกอาเซียน

บรูไนดารุสซาลาม (BRUNEI DARUSSALAM)

พื้นที่	5,765 ตารางกิโลเมตรตั้งอยู่บนเกาะบอร์เนียว
เมืองหลวง	บันดาร์ เสรี เบกาวัน
ประชากร	395,027 คน
ภาษาราชการ	มาเลย์ (Malay หรือ Bahasa Malayu)
ศาสนา	อิสลาม (67%) พุทธ (13%) คริสต์ (10%) และฮินดู (10%)
ระบอบการปกครอง	สมบูรณาญาสิทธิราชย์
วันชาติ	23 กุมภาพันธ์
หน่วยเงินตรา	รูไนดอลลาร์
ดอกไม้ประจำชาติ	ดอก Simpoh (Dillenia Suffruticosa) เป็นดอกไม้ที่มีกลีบดอกขนาดใหญ่สีเหลืองเมื่อบานเต็มที่กลีบดอกจะบานออกคล้ายกับร่ม

ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

- สินค้านำเข้าสำคัญ เครื่องจักรอุตสาหกรรมรถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า สินค้าเกษตร อาทิ ข้าวและผลไม้
- สินค้าส่งออกสำคัญ น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ
- ตลาดส่งออกที่สำคัญ ญี่ปุ่น อาเซียน เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย
- ตลาดนำเข้าที่สำคัญ อาเซียน สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น

การศึกษาของบรูไนดารุสซาลาม

บรูไนดารุสซาลาม ไม่มีการจัดการศึกษาภาคบังคับ แต่มีการจัดการศึกษาให้แก่เด็กทุกคนโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ระบบการจัดการศึกษาของบรูไนดารุสซาลาม มีดังนี้

- ระดับก่อนประถมศึกษา 1 ปี
 - ระดับประถมศึกษา 6 ปี
 - ระดับมัธยมศึกษา 7-8 ปี
- (แบ่งเป็นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 2-3 ปี และ ระดับเตรียมอุดมศึกษา 2 ปี)
- ระดับมหาวิทยาลัย 3-4 ปี

หน่วยงานจัดการศึกษา ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ
ที่อยู่ติดต่อ Ministry of Education - Brunei Darussalam <http://www.moe.edu.bn>

ราชอาณาจักรกัมพูชา (KINGDOM OF CAMBODIA)

พื้นที่	181,035 ตารางกิโลเมตร
ประชากร	14.45 ล้านคน
เมืองหลวง	กรุงพนมเปญ
ระบอบการปกครอง	ประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
ภาษาราชการ	ภาษาเขมร
ศาสนา	พุทธเถรวาท (มหานิกาย 90% และธรรมยุตินิกาย 10%)
สกุลเงิน	เรียล
ดอกไม้ประจำชาติ	ดอก Rumdul หรือดอกลำดวนเป็นดอกสีขาวเหลืองอยู่บนใบเดี่ยว มีกลิ่นหอมในเวลาค่ำ

ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

- สินค้าส่งออก เสื้อผ้า สิ่งทอ รองเท้า ปลา ไม้ ยางพารา นูรี และข้าว
- สินค้านำเข้าสำคัญ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม วัสดุก่อสร้าง เครื่องจักร ยานพาหนะ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องดื่ม ผ้าผืนและผลิตภัณฑ์ยาง
- ตลาดนำเข้าจีน (18.1%) ฮองกง (16.8%) เวียดนาม (12.3%) ไทย (12.2%) ใต้หวัน (10.9%)
- ตลาดส่งออก สหรัฐอเมริกา (66.6%) เยอรมนี (9.6%) สหราชอาณาจักร (5.5%) แคนาดา (4%) เวียดนาม (2.7%)

ระบบการศึกษาของกัมพูชา

ระบบการจัดการศึกษาของกัมพูชาได้บรรจุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศซึ่งมีเป้าหมายเพื่อให้การศึกษาเป็นกลไกสำคัญของประเทศในการขจัดความยากจน การจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของกัมพูชา มีดังนี้

- ระดับก่อนประถมศึกษา 3 ปี
- ระดับประถมศึกษา 6 ปี
- ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี
- ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี
- ระดับอุดมศึกษา 4-7 ปี
- การจัดการศึกษาด้านอาชีวและเทคนิคจัดให้ตั้งแต่ 1 ปีไปจนถึง 3 – 5 ปี โดยจะเน้นการฝึกทักษะ ให้กับประชาชน

หน่วยงานจัดการศึกษา

ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ เยาวชน และการกีฬา

ที่อยู่ติดต่อ Ministry of Education, Youth and Sport – Cambodia <http://www.moeys.gov.kh>

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (REPUBLIC OF INDONESIA)

พื้นที่	5,070, 606 ตารางกิโลเมตร
ประชากร	245.5 ล้านคน
เมืองหลวง	กรุงจาการ์ตา
ภาษาราชการ	บารฮาซา อินโดนีเซีย (Bahasa Indonesia)
ศาสนา	อิสลาม (88%) คริสต์ (8%) ฮินดู (2%) พุทธ (1%) อื่นๆ (1%)
สกุลเงิน	รูเปี๊ยะ
ดอกไม้ประจำชาติ	ดอก Moon Orchid หรือกล้วยไม้ราตรี เป็นกล้วยไม้ในสายพันธุ์ Phalaenopsis Amabilis

ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

- สินค้านำเข้าที่สำคัญ น้ำมัน เหล็ก ท่อเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็ก สิ่งทอ เคมีภัณฑ์
- สินค้าส่งออกที่สำคัญ ก๊าซธรรมชาติ แร่ธาตุ ถ่านหิน ผลิตภัณฑ์ จากไม้ สิ่งทอ
- ตลาดนำเข้าที่สำคัญ สิงคโปร์ ญี่ปุ่น จีน สหรัฐอเมริกา
- ตลาดส่งออกที่สำคัญ EU ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา จีน สิงคโปร์

ระบบการศึกษาของอินโดนีเซีย

- การศึกษาขั้นพื้นฐานใช้เวลา 9 ปีโดยเรียนชั้นประถมศึกษา 6 ปีและชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี
- การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใช้เวลาเรียน 3 ปี
- การศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับปริญญาตรีใช้เวลาเรียน 3-4 ปี ปริญญาโท 2 ปี และปริญญาเอก 3 ปี สถาบันที่ให้การศึกษาระดับสูงนี้มีลักษณะเป็นสถาบันวิชาการ โพลีเทคนิคสถาบัน การศึกษาและมหาวิทยาลัย

หน่วยงานจัดการศึกษา

ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการแห่งชาติ

ที่อยู่ติดต่อ

Ministry of National Education – Indonesia <http://www.depdiknas.go.id>

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (THE LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC)

พื้นที่	236,880 ตารางกิโลเมตร
เมืองหลวง	นครหลวงเวียงจันทน์
ประชากร	ประมาณ 6 ล้านคน
ภาษาราชการ	ภาษาลาว
ศาสนา	พุทธ (75%) อื่นๆ (16-17%)
รูปแบบการปกครอง	ระบอบสังคมนิยม
หน่วยเงินตรา	กีบ
ดอกไม้ประจำชาติ	ดอก Champa หรือดอกลีลาวดี มีกลิ่นหอมและมีหลายสี เช่น สีแดง สีเหลือง สีชมพู และโทนสีอ่อนต่างๆ ดอก Champa เป็นตัวแทนของความจริงใจ และความสุขในชีวิต

ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

- สินค้าส่งออกที่สำคัญ ไม้ซุง ไม้แปรรูป ผลิตภัณฑ์ไม้ สินแร่ เศษโลหะ ถ่านหิน เลื่อผ้าสำเร็จรูป
- สินค้านำเข้าที่สำคัญ รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องอุปโภคบริโภค
- ตลาดส่งออกที่สำคัญ ไทย เวียดนาม ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น เยอรมนี สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร เนเธอร์แลนด์
- ตลาดนำเข้าที่สำคัญ ไทย จีน เวียดนาม สิงคโปร์ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย เยอรมนี

ระบบการศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ระบบการจัดการศึกษาประกอบด้วย การศึกษาในระดับอนุบาลและก่อนวัยเรียน เปิดรับนักเรียนตั้งแต่อายุ 3-6 ปี

การศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานอยู่ในความดูแลและรับผิดชอบของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ใช้ระบบการศึกษาแบบ 11 ปี คือระบบ 5 : 3 : 3 ดังนี้

- ระดับประถมศึกษา 5 ปี เด็กจะเริ่มเข้าเรียนเมื่ออายุ 6 ปี การศึกษาในระดับนี้เป็นการศึกษาภาคบังคับ
- ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี
- ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี

การอุดมศึกษาหรือการศึกษาระดับสูง รวมถึงการศึกษาด้านเทคนิคสถาบันการศึกษาระดับสูงหรือมหาวิทยาลัย ซึ่งอยู่ในความดูแลและรับผิดชอบของกรมอาชีวศึกษาและมหาวิทยาลัย การศึกษาสายอาชีพ ใช้เวลาศึกษา 3 ปี ในวิทยาลัยเทคนิคต่างๆ เช่น ทางด้านไฟฟ้า ก่อสร้าง บัญชี ป่าไม้ เป็นต้น

หน่วยงานจัดการศึกษา ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ
ที่อยู่ติดต่อ Ministry of Education - Lao PDR <http://www.moe.gov.la>

มาเลเซีย (MALAYSIA)

พื้นที่	329,758 ตารางกิโลเมตร
เมืองหลวง	กัวลาลัมเปอร์
ประชากร	28.9 ล้านคน
ภาษาราชการ	มาเลย์
ศาสนา	อิสลาม (60%) พุทธ (19%) คริสต์ (12%) อื่นๆ (9%)
วันชาติ	31 สิงหาคม

สกุลเงิน

ดอกไม้ประจำชาติ

ริงกิต

ดอก Bunga raya หรือดอกพูระหง โดยทั้ง 5 กลีบดอก เป็นตัวแทน 5 หลักการแห่งความเป็นชาติของมาเลเซีย ซึ่งเป็นปรัชญาเพื่อเสริมสร้างความเป็นปึกแผ่นและความอดทนในชาติ

ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

- สินค้านำเข้าที่สำคัญ ชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรอุตสาหกรรม สินค้าแปรรูป สินค้าอาหาร
- สินค้าส่งออกที่สำคัญ อุปกรณ์ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติเหลว ปิโตรเลียม เฟอร์นิเจอร์ ยาง น้ำมันปาล์ม
- ตลาดส่งออกที่สำคัญ สหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ ญี่ปุ่น จีน ไทยฮ่องกง
- ตลาดนำเข้าที่สำคัญ ญี่ปุ่น จีน สิงคโปร์ สหรัฐอเมริกา ไต้หวัน ไทย

ระบบการศึกษาของมาเลเซีย

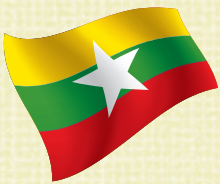
ระบบการศึกษาของประเทศมาเลเซียแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- ระดับการเตรียมความพร้อม
- ระดับประถมศึกษา
- ระดับมัธยมศึกษา ประกอบด้วยมัธยมศึกษาตอนต้น (ปี 1-3) และมัธยมศึกษาตอนปลาย (ปี 4-5) เป็นการศึกษาต่อเนื่องจากระดับประถมศึกษา
- ระดับเตรียมอุดมศึกษา คือการศึกษาในระดับที่สูงกว่ามัธยมศึกษาแต่ยังไม่ถึงระดับปริญญาตรีโดยที่นักศึกษาที่จบระดับนี้ สามารถก้าวไปสู่ระดับปริญญาตรีได้ การศึกษาในระดับนี้ใช้เวลา 2 ปี
- ระดับอุดมศึกษา แบ่งสถาบันออกเป็น 2 ส่วนคือ สถาบันของรัฐและสถาบันของเอกชน

หน่วยงานจัดการศึกษา

ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ

ที่อยู่ติดต่อ Ministry of Education - Malaysia <http://www.moe.gov.my>

สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ (REPUBLIC OF THE UNION OF MYANMAR)

พื้นที่

657,740 ตารางกิโลเมตร

ประชากร

57.5 ล้านคน

เมืองหลวง

นครเนปิดอร์

สกุลเงิน

จ๊ิต

ศาสนา

พุทธ (90%) คริสต์ (5%) อิสลาม (3.8%) ศาสนาฮินดู (0.05%)

ดอกไม้ประจำชาติ

ดอก Paduak หรือดอกประดู่ ผลิดอกสีเหลืองทองและส่งกลิ่นหอม หลังฤดูฝนแรกของเดือนเมษายน

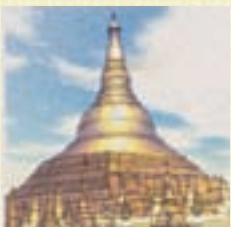
ข้อมูลเศรษฐกิจ

- สินค้านำเข้าที่สำคัญ ชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรอุตสาหกรรม สินค้าแปรรูป สินค้าอาหาร
- สินค้าส่งออกที่สำคัญ ก๊าซธรรมชาติ สิ่งทอ ไม้ซุง
- ตลาดนำเข้าที่สำคัญ จีน สิงคโปร์ ไทย
- ตลาดส่งออกที่สำคัญ ไทย อินเดีย จีน

ระบบการศึกษาของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์

รัฐเป็นผู้สนับสนุนด้านงบประมาณของทุกโรงเรียน โดยนักเรียนจะเสียค่าเล่าเรียนเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเท่านั้น ระบบการศึกษาแต่เดิมนั้น เป็นระบบบริหารซึ่งรวมอำนาจไว้ที่ศูนย์กลาง ต่อมาได้มีการกระจายอำนาจการบริหารออกไปสู่ระดับรัฐและหัวเมืองต่างๆ โดยมีหัวหน้าส่วนการศึกษาเป็นผู้ควบคุมดูแลและประสานงาน ระบบการศึกษาของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ เป็นระบบ 5 : 4 : 2 ดังนี้

- ระดับประถมศึกษา 5 ปี (อนุบาล 1 ปี และประถม 4 ปี)

- ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 4 ปี
- ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 2 ปี
- ระดับอาชีวศึกษา 1-3 ปี อุดมศึกษา 4-6 ปี

กรมการเทคโนโลยี เกษตรและอาชีวศึกษาเป็นหน่วยงานที่ดูแลจัดการศึกษาด้านเกษตรกรรม พาณิชยกรรม วิศวกรรมเครื่องกล การประมง คหกรรม และการฝึกหัดครู ทางด้านช่างเทคนิค

หน่วยงานจัดการศึกษา ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ

ที่อยู่ติดต่อ Ministry of Education – Myanmar

<http://www.modins.net/myanmarinfo/ministry/education.htm>

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (REPUBLIC OF THE PHILIPPINES)

พื้นที่	298,170 ตารางกิโลเมตร
เมืองหลวง	กรุงมะนิลา
ประชากร	98 ล้านคน
ภาษาราชการ	ตากาล็อก และอังกฤษ
ศาสนา	โรมันคาทอลิก (83%) โปรเตสแตนต์ (9%) อิสลาม (5%) อื่นๆ (3%)
สกุลเงิน	เปโซ
ดอกไม้ประจำชาติ	ดอก Sampaguita Jasmine มีกลิ่นดอกกุหลาบดาวสีขาวที่บานตลอดทั้งปี แยมดอกตอนกลางคืน และมีกลิ่นหอม

ข้อมูลเศรษฐกิจ

- สินค้าส่งออกที่สำคัญ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรกล เสื้อผ้าสำเร็จรูป และ ยานพาหนะ
- สินค้านำเข้าที่สำคัญ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ น้ำมันเชื้อเพลิง เครื่องจักรกล เหล็ก ยานพาหนะ และพลาสติก
- ทรัพยากรสำคัญ สินแร่โลหะ ก๊าซธรรมชาติ ทองแดงและทองคำ
- อุตสาหกรรมหลัก เสื้อผ้า ยา เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ไม้ และ อาหารแปรรูป
- ตลาดส่งออกที่สำคัญ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น จีน เนเธอร์แลนด์ ฮองกง สิงคโปร์
- ตลาดนำเข้าที่สำคัญ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น สิงคโปร์ ไต้หวัน จีน เกาหลีใต้

ระบบการศึกษาของฟิลิปปินส์

ระบบการศึกษาของประเทศฟิลิปปินส์มีทั้งแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยการศึกษาแบบที่เป็นทางการนั้นมีลำดับขั้นตอนของการเรียนอยู่สามระดับนั่นคือ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา

ระบบการศึกษาของฟิลิปปินส์ มีดังนี้

- ระบบการศึกษาปฐมวัย เป็นการเรียนชั้นอนุบาลเพื่อเตรียมตัวเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษา
- ระดับประถมศึกษาใช้เวลาศึกษาภาคบังคับ 6 ปีที่โรงเรียนของรัฐบาลหรือ 7 ปี ในโรงเรียนเอกชน
- ระดับมัธยมศึกษาใช้เวลา 4 ปี
- การศึกษาระดับหลังมัธยมศึกษาอาจรวมไปถึงหลักสูตรอาชีวศึกษาแบบ 1-3 ปี ที่อาจไม่มีการมอบปริญญาก็ได้
- ระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอกในหลากหลายสาขาวิชา การจัดการศึกษาแบบไม่เป็นทางการ หรือนอกระบบโรงเรียน ได้แก่ หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ที่ไม่รู้หนังสือ นอกจากนี้ประเทศฟิลิปปินส์ใช้การเรียนการสอนแบบทวิภาษา บางวิชาจะสอนเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนวิชาอื่นๆ จะสอนเป็นภาษาตากาล็อก

หน่วยงานจัดการศึกษา ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ

ที่อยู่ติดต่อ Department of Education - Philippines <http://www.deped.gov.ph>

สาธารณรัฐสิงคโปร์ (REPUBLIC OF SINGAPORE)

พื้นที่	694.4 ตารางกิโลเมตร
เมืองหลวง	สิงคโปร์
ประชากร	4.6 ล้านคน
ภาษาราชการ	อังกฤษ จีนกลาง มลายูและทมิฬ
ศาสนา	พุทธ (42.5%) อิสลาม (14.9%) คริสต์ (14.6%) ฮินดู (4%) ไม่นับถือศาสนา (24%)
สกุลเงิน	ดอลลาร์สิงคโปร์
ดอกไม้ประจำชาติ	ดอก Vanda Miss Joaquim เป็นดอกกล้วยไม้ซึ่งเป็นที่รู้จักมากที่สุด ที่สุดในประเทศสิงคโปร์ โดยตั้งชื่อตามผู้ผสมพันธุ์มีสีม่วงและ รูปลักษณะที่สวยงาม

ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

- อุตสาหกรรมหลัก การผลิต การก่อสร้าง การคมนาคมขนส่ง และโทรคมนาคม การเงิน และการธนาคาร และการบริการอื่นๆ
- สินค้าส่งออกที่สำคัญ เครื่องจักรกล เครื่องไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ เสื้อผ้า
- สินค้านำเข้าที่สำคัญ เครื่องจักรกลชิ้นส่วนอุปกรณ์ ไฟฟ้าน้ำมันดิบ เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์อาหาร
- ตลาดนำเข้าที่สำคัญ มาเลเซีย สหรัฐอเมริกา ฮองกง จีน ญี่ปุ่น ไต้หวัน และไทย

ระบบการศึกษาของสิงคโปร์

รัฐบาลสิงคโปร์ให้ความสำคัญกับการศึกษามากโดยถือว่าประชาชนเป็นทรัพยากรที่มีค่าที่สุดของประเทศ รัฐบาลได้ให้การอุดหนุนด้านการศึกษาจนเสมือนกับเป็นการศึกษาแบบให้เปล่า โรงเรียนในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาล้วนเป็นโรงเรียนของรัฐบาลหรือกึ่งรัฐบาล สถานศึกษาของเอกชนในสิงคโปร์ มีเฉพาะในระดับอนุบาลและโรงเรียนนานาชาติเท่านั้นระบบการศึกษาของสิงคโปร์แบ่งได้ดังนี้

การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นการจัดการศึกษาภาคบังคับใช้เวลา 10 ปี แบ่งได้ดังนี้

- ระดับประถมศึกษา 6 ปี
- ระดับมัธยมศึกษา 4 ปี
- เมื่อจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาแล้ว ผู้ที่สนใจเรียนสายวิชาชีพเทคนิคหรืออาชีวศึกษาก็สามารถแยกไปเรียนตามสถาบันต่างๆ ได้ ส่วนผู้ที่เรียนต่อในมหาวิทยาลัยก็จะเข้าศึกษาต่อในระดับเตรียมอุดมศึกษาอีก 2 ปี

การศึกษาระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยหลักในสิงคโปร์มี 3 แห่ง คือ :-

1. National University of Singapore (NUS) จะให้การศึกษารอบคลุมเกือบทุกสาขาวิชา ทั้งแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ นิติศาสตร์ ศิลปศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ และการบริหารธุรกิจ
2. Nanyang Technological University จะเน้นการศึกษาด้านวิศวกรรมศาสตร์สาขาต่างๆ รวมทั้งวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และสาขาธุรกิจ และการบัญชี
3. Singapore Management University (SMU) เน้นเรื่องธุรกิจและการจัดการ

หน่วยงานจัดการศึกษา ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ

ที่อยู่ติดต่อ Ministry of Education – Singapore <http://www.moe.edu.sg>

ราชอาณาจักรไทย (KINGDOM OF THAILAND)

พื้นที่	513,115.02 ตารางกิโลเมตร
ประชากร	ประมาณ 67 ล้านคน
ศาสนา	พุทธ (94.6%) อิสลาม (4.6%) คริสต์ (0.7%) อื่นๆ (0.1 %)
เมืองหลวง	กรุงเทพมหานคร
ภาษา	ภาษาไทย
ระบบการปกครอง	ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
สกุลเงิน	บาท
ดอกไม้ประจำชาติ	ต้น Ratchaphruek หรือราชพฤกษ์ มีช่อดอกสีเหลือง ที่สวยงาม ชาวไทยถือว่าสีเหลืองของดอกไม้ชนิดนี้ คือ สีของพระพุทธศาสนา และความรุ่งโรจน์ อีกทั้งยังเป็นสัญลักษณ์ของความสามัคคีปรองดองของคนไทย

ข้อมูลเศรษฐกิจ

- สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบรถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบแผงวงจรไฟฟ้า ยางพารา เม็ดพลาสติก อัญมณี และเครื่องประดับ น้ำมันสำเร็จรูป เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์ เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ และส่วนประกอบเคมีภัณฑ์
- ตลาดส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา 15% ญี่ปุ่น 12.7% จีน 9.0% สิงคโปร์ 6.4% และฮ่องกง 5.5%
- สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ น้ำมันดิบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เครื่องจักรไฟฟ้า และส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ สินแร่โลหะอื่นๆ เศษโลหะ และผลิตภัณฑ์ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานพาหนะ
- แหล่งนำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ ญี่ปุ่น 20.1 % จีน 10.6% สหรัฐอเมริกา 6.7% มาเลเซีย 6.6 % สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ 5.6 %

ระบบการศึกษาของประเทศไทย

ระบบการศึกษาไทยปัจจุบันตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) 2545 มีการจัดการศึกษาสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย การศึกษาในระบบเป็นแบบ 6 : 3 : 3 โดยจัดการศึกษาเป็นสองระดับคือ

1. การศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 การศึกษาก่อนระดับประถมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีอายุ 3 - 6 ปี
 - 1.2 การศึกษาระดับประถมศึกษา ใช้เวลาเรียน 6 ปี
 - 1.3 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ใช้เวลาเรียน 3 ปี
 - 1.4 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ใช้เวลาเรียน 3 ปี แบ่งเป็นสองประเภท ดังนี้
 - 1) ประเภทสามัญศึกษา เป็นการจัดการศึกษา เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
 - 2) ประเภทอาชีวศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ หรือ ศึกษาต่อในระดับอาชีพขั้นสูงต่อไป
2. การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา

หน่วยงานจัดการศึกษา ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ

ที่อยู่ติดต่อ Ministry of Education - Thailand <http://www.moe.go.th>

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (SOCIALIST REPUBLIC OF VIETNAM)

พื้นที่	331,690 ตารางกิโลเมตร
เมืองหลวง	กรุงฮานอย
ประชากร	89.57 ล้านคน
ภาษาราชการ	เวียดนาม
ศาสนา	พุทธ (มหายาน)
สกุลเงิน	ด่ง
ดอกไม้ประจำชาติ	ดอก Lotus หรือดอกบัว เป็นดอกไม้ที่ชาวเวียดนามถือว่าเป็น 1 ใน 4 ดอกไม้และพืชที่มีความสวยงาม

ข้อมูลเศรษฐกิจ

- ทรัพยากรสำคัญ น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน แร่บ็อกไซต์
- อุตสาหกรรมหลัก ด้านอาหาร สิ่งทอ รองเท้า เหมืองแร่ ปูนซีเมนต์
 - สินค้าส่งออกที่สำคัญ น้ำมันดิบ เสื้อผ้า และสิ่งทอ อาหารทะเล ยางพารา ข้าว กาแฟ รองเท้า
 - สินค้านำเข้าที่สำคัญ วัตถุดิบ วัสดุสิ่งทอ เครื่องหนัง เครื่องจักร ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม
 - ตลาดส่งออกที่สำคัญ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา จีน สหภาพยุโรป
 - ตลาดนำเข้าที่สำคัญ สิงคโปร์ ญี่ปุ่น ไต้หวัน เกาหลีใต้ จีน

ระบบการศึกษาของเวียดนาม

การศึกษาสามัญ 12 ปี มีวัตถุประสงค์ที่จะให้ประชาชนได้มีจิตวิญญาณ ในความเป็นสังคมนิยม มีเอกลักษณ์ประจำชาติและมีความสามารถในด้านอาชีพ

ระบบการจัดการศึกษาของเวียดนามมีดังนี้

- การศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา (Pre-School Education) ประกอบด้วยการเล่นของเด็ก สำหรับเด็กอายุ 6 เดือนถึง 3 ปี และอนุบาล สำหรับเด็ก อายุ 3-5 ปี
- การศึกษาสามัญ (5 : 4 : 3)
 - ระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาภาคบังคับ 5 ปี ชั้น 1-5
 - ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คือชั้น 6-9
 - ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คือชั้น 10-12
- การศึกษาด้านเทคนิคและอาชีพ มีเทียบเคียงทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย
- การศึกษาระดับอุดมศึกษา แบ่งเป็นระดับอนุปริญญา (Associate degree) และระดับปริญญา
- การศึกษาต่อเนื่อง เป็นการศึกษาสำหรับประชาชนที่พลาดโอกาสการศึกษาในระบบสายสามัญและสายอาชีพ

หน่วยงานจัดการศึกษา

ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการและฝึกอบรม

ที่อยู่ติดต่อ Ministry of Education and Training - Vietnam <http://en.moet.gov.vn>

เพลงประจำอาเซียน

การจัดทำเพลงประจำอาเซียนเป็นการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยอาเซียน โดยข้อบทที่ 40 ระบุให้อาเซียนมีเพลงประจำอาเซียน การมีเพลงอาเซียนเป็นการช่วยสนับสนุน การเสริมสร้างอัตลักษณ์ของอาเซียนในการเชื่อมโยงอาเซียนเข้าไว้ด้วยกัน

เพลงจากประเทศไทยชื่อ “The ASEAN Way” ได้รับคัดเลือกให้เป็นเพลงประจำอาเซียน เพลงนี้แต่งโดย นายกิตติคุณ สุดประเสริฐ (ทำนองและเรียบเรียง) นายสำเภา ไตรอุดม (ทำนอง) และนางพะยอม วลัยพัชชา (เนื้อร้อง)

“The ASEAN Way”

Raise our flag high, sky high
 Embrace the pride in our heart
 ASEAN we are bonded as one
 Look'in out to the world.
 For peace, our goal from the very start
 And prosperity to last.
 We dare to dream we care to share.
 Together for ASEAN
 we dare to dream
 we care to share for it's the way of ASESN.

เนื้อเพลง “The ASEAN Way” ภาษาไทย

พลีลู่ลม โบกสะบัด ได้หมู่ธงปลิวไสว
 สัญญาแห่ง สัญญาทางใจ วันที่เรามาพบกัน
 อาเซียน เป็นหนึ่ง ดังที่เราปรารถนา
 เราพร้อมเดินหน้าไปตรงนั้น
 หล่อหลอมจิตใจเป็นหนึ่งเดียว
 อาเซียนยึดเหนี่ยวสัมพันธ์
 ให้สังคมนี้มีแต่แบ่งปัน
 เศรษฐกิจ มั่นคง ก้าวไกล

กฎบัตรสมาคมแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อารัมภบท

เรา บรรดาประชาชนของรัฐสมาชิกของสมาคมแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) โดยมีประมุขรัฐหรือหัวหน้ารัฐบาลของบรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เป็นผู้แทน

รับทราบด้วยความพึงพอใจในความสำเร็จอย่างสูงและการขยายตัวของอาเซียนนับตั้งแต่มีการก่อตั้งขึ้นที่กรุงเทพมหานครด้วยการประกาศใช้ปฏิญญาอาเซียน

ระลึกถึงการตัดสินใจจัดทำกฎบัตรอาเซียน ตามแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ ปฏิญญากัวลาลัมเปอร์ ว่าด้วยการจัดทำกฎบัตรอาเซียน และปฏิญญาเซบูว่าด้วยแผนแม่บทของกฎบัตรอาเซียน

ตระหนักถึงการมีผลประโยชน์ร่วมกันและการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างประชาชนและรัฐสมาชิกอาเซียนซึ่งมีความผูกพันกันทางภูมิศาสตร์ ตลอดจนมีวัตถุประสงค์เดียวกันและชะตากรรมร่วมกัน

ได้รับแรงบันดาลใจและรวมกันภายใต้วิสัยทัศน์เดียวกัน อัตลักษณ์เดียวกัน และประชาคมที่มีความเอื้ออาทรเดียวกัน

รวมกันด้วยความปรารถนาเดียวกันและเจตจำนงร่วมกันที่จะดำรงอยู่ในภูมิภาคแห่งสันติภาพ ความมั่นคงและเสถียรภาพที่ถาวร มีการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน มีความมั่งคั่งและความก้าวหน้าทางสังคมร่วมกัน และที่จะส่งเสริมผลประโยชน์ อุดมการณ์ และความมุ่งมาดปรารถนาที่สำคัญของเรา

เคารพความสำคัญพื้นฐานของมิตรภาพและความร่วมมือ และหลักการแห่งอธิปไตย ความเสมอภาค บุรณภาพแห่งดินแดน การไม่แทรกแซงกัน ฉันทามติและเอกภาพในความหลากหลาย

ยึดมั่นในหลักการแห่งประชาธิปไตย หลักนิติธรรม และธรรมาภิบาล การเคารพและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน

ตกลงใจที่จะทำให้แน่ใจถึงการพัฒนอย่งยั่งยืนเพื่อประโยชน์ของประชาชนรุ่นปัจจุบันและอนาคต และตั้งมั่นให้ความเป็นอยู่ที่ดี การดำรงชีวิตและสวัสดิการของประชาชนเป็นศูนย์กลางของกระบวนการสร้างประชาคมอาเซียน

เชื่อมั่นในความจำเป็นที่จะกระชับสายสัมพันธ์ที่มีอยู่ของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในระดับภูมิภาค เพื่อบรรลุประชาคมอาเซียนที่มีความเหนียวแน่นทางการเมือง การรวมตัวทางเศรษฐกิจ และมีความรับผิดชอบทางสังคม เพื่อที่จะตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพต่อความท้าทายและโอกาสในปัจจุบันและอนาคต

ผูกพันที่จะเร่งสร้างประชาคมโดยผ่านความร่วมมือและการรวมตัวในภูมิภาคที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยการจัดตั้งประชาคมอาเซียน ซึ่งประกอบด้วยประชาคมความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนตามที่ระบุไว้ในปฏิญญาบาหลีว่าด้วยข้อตกลงอาเซียนฉบับที่ 2

ในการนี้ จึงตกลงที่จะจัดทำกรอบทางกฎหมายและทางสถาบันของอาเซียนโดยกฎบัตรนี้ **และเพื่อการนี้** ประมุขรัฐหรือหัวหน้ารัฐบาลของรัฐสมาชิกอาเซียน ซึ่งมาประชุมกันที่สิงคโปร์ ในวาระประวัติศาสตร์ครบรอบ 40 ปี ของการก่อตั้งอาเซียน ได้เห็นชอบกับกฎบัตรอาเซียนนี้

หมวดที่ 1

ความมุ่งประสงค์และหลักการ

ข้อ 1 ความมุ่งประสงค์

ความมุ่งประสงค์ของอาเซียนคือ

1. เพื่อดำรงรักษาและเพิ่มพูนสันติภาพ ความมั่นคง และเสถียรภาพ กับทั้งเสริมสร้างคุณค่าทางสันติภาพในภูมิภาคให้มากขึ้น

2. เพื่อเพิ่มความสามารถในการปรับตัวยืดหยุ่นสู่สภาวะปกติของภูมิภาคโดยการส่งเสริมความร่วมมือด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจและสังคมวัฒนธรรมให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น
3. เพื่อธำรงรักษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้เป็นเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์และปราศจากอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงอื่นๆ ทุกชนิด
4. เพื่อทำให้แน่ใจว่าประชาชนและรัฐสมาชิกของอาเซียนอยู่ร่วมกับประชาคมโลกได้โดยสันติในสภาวะที่เป็นธรรม มีประชาธิปไตยและและมีความปรองดองกัน
5. เพื่อสร้างตลาดและฐานการผลิตเดียวที่มีเสถียรภาพ มั่งคั่ง มีความสามารถในการแข่งขันสูง และมีการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจซึ่งมีการอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีของสินค้า บริการ และการลงทุน การเคลื่อนย้ายที่ได้รับความสะดวกของนักธุรกิจ ผู้ประกอบวิชาชีพ ผู้มีความสามารถพิเศษและแรงงาน และการเคลื่อนย้ายอย่างเสรียิ่งขึ้นของเงินทุน
6. เพื่อบรรเทาความยากจนและลดช่องว่างการพัฒนายภายในอาเซียนโดยผ่านความช่วยเหลือซึ่งกันและกันและความร่วมมือ
7. เพื่อเสริมสร้างประชาธิปไตย เพิ่มพูนธรรมาภิบาล และหลักนิติธรรม ตลอดจนส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานโดยคำนึงถึงสิทธิและหน้าที่ของรัฐสมาชิกของอาเซียน
8. เพื่อตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพ ตามหลักความมั่นคงที่ครอบคลุมในทุกมิติ ต่อสิ่งท้าทายทุกรูปแบบ อาชญากรรมข้ามชาติ และสิ่งท้าทายข้ามพรมแดนอื่นๆ
9. เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อให้แน่ใจว่าในภูมิภาคมีการคุ้มครองสภาพแวดล้อม ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ การอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม และคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน
10. เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยผ่านความร่วมมือที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นในด้านการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างพลังประชาชนและเสริมสร้างความเข้มแข็งแห่งประชาคมอาเซียน
11. เพื่อเพิ่มพูนความเป็นอยู่ที่ดี และการดำรงชีวิตของประชาชนอาเซียนด้วยการให้ประชาชนมีโอกาสที่ทัดเทียมกันในการเข้าถึงการพัฒนามนุษย์ สวัสดิการสังคม และความยุติธรรม
12. เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย มั่นคง และปราศจากยาเสพติด สำหรับประชาชนของอาเซียน
13. เพื่อส่งเสริมอาเซียนที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งทุกภาคส่วนของสังคมได้รับการส่งเสริมให้มีส่วนร่วมและได้รับผลประโยชน์จากระบบการรวมตัวและการสร้างประชาคมของอาเซียน
14. เพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์ของอาเซียนโดยผ่านการส่งเสริมความสำนึกถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมรดกของภูมิภาคยิ่งขึ้น และ
15. เพื่อธำรงไว้ซึ่งความเป็นศูนย์รวมและบทบาทเชิงรุกของอาเซียนในฐานะพลังขับเคลื่อนหลักในความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับหุ้นส่วนนอกภูมิภาค ในภาพแบบของภูมิภาคที่เปิดกว้าง โปร่งใส และไม่ปิดกั้น

ข้อ 2 หลักการ

1. ในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุความมุ่งประสงค์ตามข้อ 1 อาเซียนและรัฐสมาชิกอาเซียนยืนยันและยึดมั่นในหลักการพื้นฐานที่ปรากฏในปฏิญญา ความตกลง อนุสัญญา ข้อตกลง สนธิสัญญา และ ตราสารอื่นๆ ของอาเซียน
2. ให้อาเซียน และรัฐสมาชิกอาเซียนปฏิบัติตามหลักการดังต่อไปนี้
 - (ก) การเคารพเอกราช อธิปไตย ความเสมอภาค บูรณภาพแห่งดินแดน และอัตลักษณ์แห่งชาติของรัฐสมาชิกอาเซียนทั้งปวง
 - (ข) ความผูกพันและความรับผิดชอบร่วมกันในการเพิ่มพูนสันติภาพ ความมั่นคงและความมั่งคั่งของภูมิภาค
 - (ค) การไม่ใช้การรุกราน และการข่มขู่ว่าจะใช้หรือการใช้กำลังหรือการกระทำอื่นใดในลักษณะที่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ
 - (ง) การอาศัยการระงับข้อพิพาทโดยสันติ
 - (จ) การไม่แทรกแซงกิจการภายในของรัฐสมาชิกอาเซียน

(ฉ) การเคารพสิทธิของรัฐสมาชิกทุกรัฐในการอ้างประชชาติของตนโดยปราศจากการแทรกแซง การบ่อนทำลาย และการบังคับจากภายนอก

(ช) การปรึกษาหารือที่เพิ่มพูนขึ้นในเรื่องที่มีผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อผลประโยชน์ร่วมกันของอาเซียน

(ซ) การยึดมั่นต่อหลักนิติธรรม ธรรมภิบาล หลักการประชาธิปไตยและรัฐบาลตามรัฐธรรมนูญ

(ณ) การเคารพเสรีภาพพื้นฐาน การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและการส่งเสริมความยุติธรรมทางสังคม

(ญ) การยึดถือกฎบัตรสหประชาชาติและกฎหมายระหว่างประเทศ รวมถึงกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ ที่รัฐสมาชิกอาเซียนยอมรับ

(ฎ) การละเว้นจากการมีส่วนร่วมในนโยบายหรือกิจกรรมใดๆ รวมถึงการใช้ดินแดนของตน ซึ่งดำเนินการโดยรัฐสมาชิกอาเซียนหรือรัฐที่มีใช้สมาชิกอาเซียนหรือผู้กระทำที่ไม่ใช่รัฐใดๆ ซึ่งคุกคามอธิปไตย บูรณภาพแห่งดินแดน หรือเสถียรภาพทางการเมืองและเศรษฐกิจของรัฐสมาชิกอาเซียน

(ฏ) การเคารพในวัฒนธรรม ภาษาและศาสนาที่แตกต่างกันของประชาชนอาเซียน โดยเน้น คุณค่าร่วมกันของประชาชนอาเซียนด้วยจิตวิญญาณของเอกภาพในความหลากหลาย

(ฐ) ความเป็นศูนย์รวมของอาเซียนในความสัมพันธ์ภายนอกทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยคงไว้ซึ่งความมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน การมองไปภายนอก การไม่ ปิดกั้นและการไม่เลือกปฏิบัติ และ

(ฑ) การยึดมั่นในกฎการค้าพหุภาคีและระบอบของอาเซียนซึ่งมีกฎเป็นพื้นฐาน สำหรับการปฏิบัติตามข้อผูกพันทางเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพ และการลดอย่างค่อยเป็นค่อยไป เพื่อไปสู่การขจัดอุปสรรคทั้งปวงต่อการรวมตัวทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค ในระบบเศรษฐกิจซึ่งขับเคลื่อนโดยตลาด

หมวดที่ 2

สภาพบุคคลตามกฎหมาย

ข้อ 3 สภาพบุคคลตามกฎหมายของอาเซียน

อาเซียน ในฐานะองค์การระหว่างประเทศในระดับรัฐบาล ได้รับสภาพบุคคลตามกฎหมายโดยกฎบัตรนี้

หมวดที่ 3

สมาชิกภาพ

ข้อ 4 รัฐสมาชิก

รัฐสมาชิกอาเซียน ได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ข้อ 5 สิทธิและพันธกรณี

1. ให้รัฐสมาชิกมีสิทธิและพันธกรณีที่เท่าเทียมกันภายใต้กฎบัตรนี้
2. ให้รัฐสมาชิกมีมาตรการที่จำเป็นทุกประการอันรวมถึงการออกกฎหมายภายในที่เหมาะสม เพื่อ อนุวัติบทบัญญัติของกฎบัตรนี้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อปฏิบัติตามพันธกรณีทั้งหมดของรัฐสมาชิก
3. ในกรณีการละเมิดกฎบัตรอย่างร้ายแรง หรือการไม่ปฏิบัติตาม ให้การดำเนินการตามข้อ 20

ข้อ 6 การรับสมาชิกใหม่

1. กระบวนการในการสมัครและการรับสมาชิกของอาเซียนให้กำหนดโดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียน
2. การรับสมาชิกให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้
 - (ก) ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์อันเป็นที่ยอมรับว่าอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
 - (ข) การยอมรับโดยรัฐสมาชิกอาเซียนทั้งปวง

- (ค) การตกลงที่จะผูกพันและเคารพกฎบัตรนี้ และ
 - (ง) ความสามารถและความเต็มใจที่จะปฏิบัติตามพันธกรณีของสมาชิกภาพ
3. การรับสมาชิกให้ตัดสินโดยฉันทามติโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ตามข้อเสนอแนะของคณะมนตรีประสานงานอาเซียน
4. รัฐผู้สมัครจะได้รับเข้าเป็นสมาชิกอาเซียนเมื่อได้ลงนามภาคยานุวัติสารกฎบัตรนี้

หมวดที่ 4

องค์กร

ข้อ 7 ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

1. ให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนประกอบด้วยประมุขของรัฐ หรือหัวหน้ารัฐบาลของรัฐสมาชิก
2. ให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน:
 - (ก) เป็นองค์กรสูงสุดในการกำหนดนโยบายของอาเซียน
 - (ข) พิจารณาหรือ ให้แนวนโยบาย และตัดสินใจในประเด็นหลักที่เกี่ยวข้องกับการบรรลุวัตถุประสงค์ของอาเซียน ในเรื่องสำคัญที่เป็นผลประโยชน์ของรัฐสมาชิก และในทุกประเด็นที่ได้มีการนำเสนอต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียน โดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียน คณะมนตรีประชาคมอาเซียน และองค์กรระดับรัฐมนตรีเฉพาะสาขา
 - (ค) สั่งการให้รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องในแต่ละคณะมนตรีที่เกี่ยวข้องให้จัดการประชุมเฉพาะกิจระหว่างรัฐมนตรีและหรือประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับอาเซียน ซึ่งคาบเกี่ยวระหว่างคณะมนตรีประชาคมอาเซียนต่างๆ ทั้งนี้ ให้คณะมนตรีประสานงานอาเซียนรับกฎการดำเนินการประชุมดังกล่าว
 - (ง) สนองตอบสถานการณ์ฉุกเฉินที่กระทบต่ออาเซียนโดยดำเนินมาตรการที่เหมาะสม
 - (จ) ตัดสินใจในเรื่องที่มีการนำเสนอต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนภายใต้หมวดที่ 7 และ 8
 - (ฉ) อนุมัติการจัดตั้งและการยุบองค์กรระดับรัฐมนตรีเฉพาะสาขาและสถาบันอื่นๆ ของอาเซียน และ
 - (ช) แต่งตั้งเลขาธิการอาเซียน ที่มีชั้นและสถานะเทียบเท่ารัฐมนตรีซึ่งจะปฏิบัติหน้าที่โดยได้รับความไว้วางใจและตามความพอใจของประมุขของรัฐหรือหัวหน้ารัฐบาล ตามข้อเสนอแนะของที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน
3. ให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน
 - (ก) จัดประชุมสองครั้งต่อปี และให้รัฐสมาชิกซึ่งเป็นประธานอาเซียนเป็นเจ้าภาพ และ
 - (ข) เรียกประชุม เมื่อมีความจำเป็น ในฐานะการประชุมพิเศษหรือเฉพาะกิจ โดยมีประธานการประชุมเป็นรัฐสมาชิกซึ่งเป็นประธานอาเซียน โดยจัดในสถานที่ที่รัฐสมาชิกอาเซียนจะตกลงกัน

ข้อ 8 คณะมนตรีประสานงานอาเซียน

1. ให้คณะมนตรีประสานงานอาเซียนประกอบด้วยรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน และประชุมกันอย่างน้อยสองครั้งต่อปี
2. ให้คณะมนตรีประสานงานอาเซียน
 - (ก) เตรียมการประชุมของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน
 - (ข) ประสานการอนุวัติความตกลงและข้อตัดสินใจของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน
 - (ค) ประสานงานกับคณะมนตรีประชาคมอาเซียนต่างๆ เพื่อเพิ่มความสอดคล้องกันของนโยบายประสิทธิภาพ และความร่วมมือระหว่างกัน
 - (ง) ประสานการเสนอรายงานของคณะมนตรีประชาคมอาเซียน ต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียน
 - (จ) พิจารณารายงานประจำปีของเลขาธิการอาเซียนเกี่ยวกับงานของอาเซียน
 - (ฉ) พิจารณารายงานของเลขาธิการอาเซียนเกี่ยวกับหน้าที่และการดำเนินงานของสำนักงานเลขาธิการอาเซียนและองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
 - (ช) เห็นชอบการแต่งตั้งและการพ้นจากหน้าที่ของรองเลขาธิการอาเซียน ตามข้อเสนอแนะของเลขาธิการอาเซียน และ

(ข) ปฏิบัติภารกิจอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎบัตรนี้ หรือหน้าที่อื่นที่อาจได้รับมอบหมายจากที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

3. ให้คณะมนตรีประสานงานอาเซียนได้รับการสนับสนุนโดยเจ้าหน้าที่อาวุโสที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 9 คณะมนตรีประชาคมอาเซียน

1. ให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียน ประกอบด้วยคณะมนตรีประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน คณะมนตรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และคณะมนตรีประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

2. ให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะมีองค์ระระดับรัฐมนตรีเฉพาะสาขาที่เกี่ยวข้องในขอบข่ายการดำเนินงานของตน

3. ให้รัฐสมาชิกแต่ละรัฐแต่งตั้งผู้แทนของรัฐตนสำหรับการประชุมคณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะ

4. เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแต่ละเสาหลักของเสาหลักทั้งสามของประชาคมอาเซียน ให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะ

(ก) ทำให้แน่ใจว่ามีการอนุมัติการข้อตัดสินใจของที่ประชุมสุดยอดอาเซียนที่เกี่ยวข้อง

(ข) ประสานการปฏิบัติงานของสาขาต่างๆ ที่อยู่ในขอบข่ายการดำเนินงานของตน และในประเด็นซึ่งคาบเกี่ยวกับคณะมนตรีประชาคมอื่นๆ และ

(ค) เสนอรายงานและข้อเสนอแนะต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในขอบข่ายการดำเนินงานของตน

5. ให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะประชุมกันอย่างน้อยสองครั้งต่อปีและมีประธานการประชุมเป็นรัฐมนตรีที่เหมาะสมจากรัฐสมาชิกซึ่งเป็นประธานอาเซียน

6. ให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่อาวุโสที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 10 องค์การระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา

1. ให้องค์การระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา

(ก) ดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของแต่ละองค์กรที่มีอยู่

(ข) อนุมัติการความตกลงและข้อตัดสินใจของที่ประชุมสุดยอดอาเซียนที่อยู่ในขอบข่ายการดำเนินงานของแต่ละองค์กร

(ค) เสริมสร้างความร่วมมือในสาขาของแต่ละองค์กรให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อสนับสนุนการรวมตัวของอาเซียน และการสร้างประชาคมอาเซียน และ

(ง) เสนอรายงานและข้อเสนอแนะต่อคณะมนตรีประชาคมอาเซียนของแต่ละองค์กร

2. องค์การระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขาแต่ละองค์กรอาจมีเจ้าหน้าที่อาวุโสและองค์กรย่อยที่เกี่ยวข้องในขอบข่ายการดำเนินงานของตนตามที่ระบุในภาคผนวก 1 เพื่อดำเนินหน้าที่ของตน ภาคผนวกดังกล่าวอาจได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัย โดยเลขาธิการอาเซียนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการของผู้แทนถาวร โดยไม่ต้องใช้บทบัญญัติว่าด้วยการแก้ไขภายใต้กฎบัตรนี้

ข้อ 11 เลขาธิการอาเซียนและสำนักงานเลขาธิการอาเซียน

1. ให้เลขาธิการอาเซียนได้รับการแต่งตั้งโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งห้าปีที่ไม่สามารถต่ออายุได้ และให้ได้รับการเลือกจากคนชาติของรัฐสมาชิกอาเซียน บนพื้นฐานของการหมุนเวียนตามลำดับตัวอักษร โดยคำนึงตามสมควรถึงความซื่อสัตย์สุจริต ความสามารถ รวมถึงประสบการณ์ทางวิชาชีพ และความเท่าเทียมกันทางเพศ

2. ให้เลขาธิการอาเซียน

(ก) ปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่งระดับสูงนี้ โดยเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎบัตรฉบับนี้ และตราสาร พิธีสาร และแนวปฏิบัติที่มีอยู่ของอาเซียนที่เกี่ยวข้อง

(ข) อำนาจความสะดอกและสอดส่องดูแลความคืบหน้าในการอนุมัติการความตกลงและข้อตัดสินใจของอาเซียน และเสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับงานของอาเซียนต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

(ค) เข้าร่วมในการประชุมต่างๆ ของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน คณะมนตรีประชาคมอาเซียน คณะมนตรี

ประสานงานอาเซียน และองค์ระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา และการประชุมอาเซียนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(ง) เสนอข้อคิดเห็นของอาเซียนและเข้าร่วมการประชุมกับภาคีภายนอกตามแนวนโยบายที่ได้รับความเห็นชอบและตามอำนาจหน้าที่ ที่เลขาธิการอาเซียนได้รับมอบหมายและ

(จ) เสนอแนะการแต่งตั้งและการพ้นจากหน้าที่ของรองเลขาธิการอาเซียนต่อคณะมนตรีประสานงานอาเซียน เพื่อให้ความเห็นชอบ

3. ให้เลขาธิการอาเซียนเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารของอาเซียนด้วย

4. ให้เลขาธิการอาเซียนได้รับการสนับสนุนจากรองเลขาธิการอาเซียนสี่คน ซึ่งมีชั้นและสถานะของรัฐมนตรีช่วยว่าการ โดยให้รองเลขาธิการอาเซียนรับผิดชอบต่อเลขาธิการอาเซียนในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

5. รองเลขาธิการอาเซียนทั้งสี่คนต้องมีสัญชาติที่แตกต่างจากเลขาธิการอาเซียนและมาจากรัฐสมาชิกที่แตกต่างกันสี่รัฐสมาชิกอาเซียน

6. ให้รองเลขาธิการอาเซียนสี่คน ประกอบด้วย

(ก) รองเลขาธิการอาเซียนสองคน ซึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปีที่ไม่สามารถต่ออายุได้ ซึ่งได้รับเลือกจากคนชาติของรัฐสมาชิกอาเซียน บนพื้นฐานของการหมุนเวียนตามลำดับตัวอักษร โดยคำนึงตามสมควรถึงความซื่อสัตย์สุจริต คุณสมบัติ ความสามารถ ประสบการณ์ และความเท่าเทียมกันทางเพศ และ

(ข) รองเลขาธิการอาเซียนสองคน ซึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี และอาจต่ออายุได้อีกสามปี ให้รองเลขาธิการอาเซียนสองคนนี้ได้รับการคัดเลือกโดยเปิดกว้างบนพื้นฐานของความซื่อสัตย์สุจริต

7. ให้สำนักเลขาธิการอาเซียนประกอบด้วยเลขาธิการอาเซียนและพนักงานตามที่จำเป็น

8. ให้เลขาธิการอาเซียนและพนักงาน

(ก) ยึดมั่นในมาตรฐานสูงสุดของความซื่อสัตย์สุจริต ความมีประสิทธิภาพ และความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

(ข) ไม่ขอหรือรับคำสั่งจากรัฐบาลหรือภาคีภายนอกอาเซียนใดๆ และ

(ค) ละเว้นจากการดำเนินกรใด ซึ่งอาจมีผลสะท้อนถึงตำแหน่งหน้าที่ของตนในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการอาเซียน ซึ่งรับผิดชอบต่ออาเซียนเท่านั้น

9. รัฐสมาชิกอาเซียนแต่ละรัฐรับที่จะเคารพต่อความรับผิดชอบของเลขาธิการและพนักงาน อันมีลักษณะเฉพาะของอาเซียน และจะไม่แสวงหาที่จะมีอิทธิพลต่อเลขาธิการอาเซียนและพนักงาน ในการปฏิบัติตามความรับผิดชอบของบุคคลเหล่านั้น

ข้อ 12 คณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียน

1. ให้รัฐสมาชิกอาเซียนแต่ละรัฐแต่งตั้งผู้แทนถาวรประจำอาเซียนหนึ่งคน ในชั้นเอกอัครราชทูตที่มีถิ่นพำนัก ณ กรุงจาการ์ตา

2. ผู้แทนถาวรประกอบรวมกันเป็นคณะกรรมการผู้แทนถาวร ซึ่งต้อง

(ก) สนับสนุนการทำงานของคณะมนตรีประชาคมอาเซียนและองค์ระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา

(ข) ประสานงานกับสำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ และองค์ระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขาอื่นๆ

(ค) ติดต่อประสานงานกับเลขาธิการอาเซียนและสำนักเลขาธิการอาเซียนในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานของตน

(ง) อำนวยความสะดวกความร่วมมือของอาเซียนกับหุ้นส่วนภายนอก และ

(จ) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ที่อาจกำหนดโดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียน

ข้อ 13 สำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ

ให้รัฐสมาชิกแต่ละรัฐจัดตั้งสำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ ซึ่งต้อง

(ก) ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานกลางแห่งชาติ

(ข) เป็นหน่วยงานระดับชาติ ซึ่งเก็บรักษาข้อสนเทศในเรื่องทั้งปวงเกี่ยวกับอาเซียน

(ค) ประสานงานระดับชาติเกี่ยวกับการอนุวัติการข้อตัดสินใจของอาเซียน

(ง) ประสานงานและสนับสนุนการเตรียมการระดับชาติของการประชุมอาเซียน

- (จ) ส่งเสริมอัตลักษณ์และความสำนึกเกี่ยวกับอาเซียนในระดับชาติ และ
- (ฉ) มีส่วนร่วมสร้างประชาคมอาเซียน

ข้อ 14 องค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียน

1. โดยสอดคล้องกับความมุ่งประสงค์และหลักการของกฎบัตรอาเซียนเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ให้อาเซียนจัดตั้งองค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียนขึ้น
2. องค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียนนี้ต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งจะกำหนดโดยที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน

ข้อ 15 มูลนิธิอาเซียน

1. ให้มูลนิธิอาเซียนสนับสนุนเลขานุการอาเซียนและดำเนินการร่วมกับองค์กรของอาเซียนที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนการสร้างประชาคมอาเซียน โดยการส่งเสริมความสำนึกที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของอาเซียน การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างประชาชน และการดำเนินการร่วมกันที่ใกล้ชิดระหว่างภาคธุรกิจ ภาคประชาสังคม นักวิชาการ และผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ ในอาเซียน
2. ให้มูลนิธิอาเซียนรับผิดชอบต่อเลขานุการอาเซียน ผู้ซึ่งต้องเสนอรายงานของมูลนิธิฯ ต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนผ่านคณะมนตรีประสานงานอาเซียน

หมวดที่ 5

องค์ภาวะที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน

ข้อ 16 องค์ภาวะที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน

1. อาเซียนอาจมีความสัมพันธ์กับองค์ภาวะซึ่งสนับสนุนกฎบัตรอาเซียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งความมุ่งประสงค์และหลักการของอาเซียน องค์ภาวะที่มีความสัมพันธ์เหล่านี้ระบุอยู่ในภาคผนวก 2
2. ให้คณะกรรมการผู้แทนถาวรบัญญัติกฎการดำเนินงานและหลักเกณฑ์สำหรับการมีความสัมพันธ์ตามข้อเสนอแนะของเลขานุการอาเซียน
3. ภาคผนวก 2 อาจได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยโดยเลขานุการอาเซียนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้แทนถาวร โดยไม่ต้องใช้บทบัญญัติว่าด้วยการแก้ไขภายใต้กฎบัตรนี้

หมวด 6

ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์

ข้อ 17 ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ของอาเซียน

1. ให้อาเซียนได้รับความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ในดินแดนของรัฐสมาชิกที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุความมุ่งประสงค์ของอาเซียน
2. ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์จะถูกกำหนดไว้ในความตกลงต่างหากระหว่างอาเซียนและรัฐสมาชิกเจ้าภาพ

ข้อ 18 ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ของเลขานุการอาเซียนและพนักงานของสำนักเลขานุการอาเซียน

1. ให้เลขานุการอาเซียนและพนักงานของสำนักเลขานุการอาเซียนที่เข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ อันเป็นทางการของอาเซียนหรือทำการแทนอาเซียนในรัฐสมาชิก ได้รับความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่อย่างอิสระของตน
2. ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ภายใต้ข้อนี้จะถูกกำหนดไว้ในความตกลงต่างหากของอาเซียน

ข้อ 19 ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ของผู้แทนถาวรและเจ้าหน้าที่ที่อยู่ระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ของอาเซียน

1. ให้ผู้แทนถาวรของรัฐสมาชิกประจำอาเซียนและเจ้าหน้าที่ของรัฐสมาชิกที่เข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ อันเป็นทางการของอาเซียนหรือทำการแทนอาเซียนในรัฐสมาชิก ได้รับความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

2. ให้ความคุ้มครองและเอกลักษณ์ของผู้แทนถาวรและเจ้าหน้าที่ที่อยู่ระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ของอาเซียนอยู่ภายใต้บังคับของอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางทูต ค.ศ. 1961 หรือเป็นไปตามกฎหมายภายในของรัฐสมาชิกอาเซียนที่เกี่ยวข้อง

หมวด 7 การตัดสินใจ

ข้อ 20 การปรึกษาหารือและฉันทามติ

1. โดยหลักการพื้นฐาน ให้การตัดสินใจของอาเซียนอยู่บนพื้นฐานของการปรึกษาหารือและฉันทามติ
2. หากไม่สามารถหาฉันทามติได้ ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนอาจตัดสินใจว่าจะทำการตัดสินใจเฉพาะเรื่องนั้นอย่างไร
3. ไม่มีควมใดในวรรค 1 และ 2 ของข้อนี้กระทบถึงวิธีการตัดสินใจที่ระบุอยู่ในตราสารทางกฎหมายของอาเซียนที่เกี่ยวข้อง
4. ในกรณีที่มีการละเมิดกฎบัตรอย่างร้ายแรง หรือการไม่ปฏิบัติตาม ให้เสนอเรื่องดังกล่าวไปยังที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเพื่อการตัดสินใจ

ข้อ 21 การอนุวัติการและขั้นตอนการดำเนินงาน

1. ให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะบัญญัติกฎว่าด้วยขั้นตอนการดำเนินงานของตนเอง
2. ในการอนุวัติการตามข้อผูกพันด้านเศรษฐกิจ อาจนำรูปแบบการเข้าร่วมแบบยืดหยุ่นรวมถึงรูปแบบอาเซียนที่ไม่รวมสมาชิกบางรัฐมาใช้ หากมีฉันทามติ

หมวด 8 การระงับข้อพิพาท

ข้อ 22 หลักการทั่วไป

1. รัฐสมาชิกต้องพยายามที่จะระงับข้อพิพาททั้งปวงอย่างสันติให้ทันท่วงทีโดยผ่านการสนทนา การปรึกษาหารือ และการเจรจา
2. ให้อาเซียนจัดตั้งและดำรงไว้ซึ่งกลไกการระงับข้อพิพาทในทุกสาขาความร่วมมือของอาเซียน

ข้อ 23 คนกลางที่น่าเชื่อถือ การประนีประนอม และการไกล่เกลี่ย

1. รัฐสมาชิกที่เป็นคู่กรณีในข้อพิพาทอาจจะตกลงกันเมื่อใดก็ได้ที่จะใช้คนกลางที่น่าเชื่อถือ การประนีประนอม หรือการไกล่เกลี่ย เพื่อระงับข้อพิพาทภายในระยะเวลาที่ตกลงกัน
2. คู่กรณีในข้อพิพาทอาจร้องขอให้ประธานอาเซียน หรือเลขาธิการอาเซียนทำหน้าที่โดยตำแหน่งเป็นคนกลางที่น่าเชื่อถือ ประนีประนอม หรือไกล่เกลี่ย

ข้อ 24 กลไกระงับข้อพิพาทตามตราสารเฉพาะ

1. ให้ระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับตราสารเฉพาะของอาเซียนโดยกลไกและขั้นตอนการดำเนินการที่กำหนดไว้ในตราสารนั้นๆ
2. ให้ระงับข้อพิพาทที่ไม่เกี่ยวข้องกับการตีความหรือการใช้ตราสารอาเซียนใดๆ โดยสันติตามสนธิสัญญาไมตรีและความร่วมมือแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และตามกฎการดำเนินงานของสนธิสัญญาดังกล่าว
3. ในกรณีที่มีได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นเป็นการเฉพาะ ให้ระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับการตีความหรือการใช้ความตกลงทางเศรษฐกิจของอาเซียนตามพิธีสารว่าด้วยกลไกระงับข้อพิพาทของอาเซียน

ข้อ 25 การจัดตั้งกลไกระงับข้อพิพาท

ในกรณีที่มีได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นเป็นการเฉพาะ ให้มีการจัดตั้งกลไกระงับข้อพิพาทที่เหมาะสม รวมถึงการอนุญาโตตุลาการ สำหรับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับการตีความหรือการใช้กฎบัตรนี้ และตราสารอาเซียนอื่นๆ

ข้อ 26 ข้อพิพาทที่มีอาจร้งบได้

ในกรณีที่ยังคงระงับข้อพิพาทไม่ได้ ภายหลังจากใช้บทบัญญัติก่อนหน้านี้นี้ในหมวดนี้แล้ว ให้เสนอข้อพิพาทนั้นไปยังที่ประชุมสุดยอดอาเซียน เพื่อตัดสิน

ข้อ 27 การปฏิบัติตาม

1. เลขาธิการอาเซียนโดยการช่วยเหลือจากสำนักเลขาธิการอาเซียน หรือองค์กรอาเซียนอื่นๆ ที่ได้รับแต่งตั้ง ต้องสอดส่องดูแลการปฏิบัติตามผลการวินิจฉัย ข้อเสนอแนะ หรือข้อตัดสินใจ ซึ่งเป็นผลจากกลไกระงับข้อพิพาทของอาเซียน และเสนอรายงานไปยังที่ประชุมสุดยอดอาเซียน
2. รัฐสมาชิกที่ได้รับผลกระทบจากการไม่ปฏิบัติตามผลการวินิจฉัย ข้อเสนอแนะ หรือข้อตัดสินใจ ซึ่งเป็นผลจากกลไกระงับข้อพิพาทของอาเซียน อาจส่งเรื่องให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเพื่อตัดสิน

ข้อ 28 บทบัญญัติของกฎบัตรสหประชาชาติ และกระบวนการระหว่างประเทศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

หากมิได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่นในกฎบัตรนี้ รัฐสมาชิกยังคงไว้ซึ่งสิทธิที่จะใช้วิธีการระงับข้อพิพาทอย่างสันติที่ระบุไว้ในข้อ 33(1) ของกฎบัตรสหประชาชาติ หรือตราสารกฎหมายระหว่างประเทศอื่นๆ ที่รัฐสมาชิกคู่พิพาทเป็นภาคี

หมวด 9

งบประมาณและการเงิน

ข้อ 29 หลักการทั่วไป

1. อาเซียนต้องกำหนดกฎและขั้นตอนการดำเนินงานทางการเงินให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล
2. อาเซียนต้องปฏิบัติตามนโยบายและแนวปฏิบัติในการบริหารจัดการทางการเงินที่ดีและระเบียบวินัยด้านงบประมาณ
3. บัญชีการเงินต้องได้รับการตรวจสอบภายในและภายนอก

ข้อ 30 งบประมาณสำหรับการดำเนินงานและการเงินของสำนักเลขาธิการอาเซียน

1. สำนักเลขาธิการอาเซียนต้องได้รับเงินที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างมีประสิทธิภาพ
2. งบประมาณสำหรับการดำเนินงานของสำนักเลขาธิการอาเซียนต้องมาจากรัฐสมาชิกอาเซียนโดยคำบำรุงประจำปีรัฐละเท่าๆ กัน ซึ่งจะต้องส่งให้ทันตามกำหนด
3. เลขาธิการต้องเตรียมงบประมาณสำหรับการดำเนินงานประจำปีของสำนักเลขาธิการอาเซียนเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะมนตรีประสานงานอาเซียนโดยคำแนะนำของคณะกรรมการผู้แทนถาวร
4. สำนักเลขาธิการอาเซียนต้องปฏิบัติตามกฎและขั้นตอนการดำเนินงานทางการเงินที่กำหนดโดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียน โดยคำแนะนำของคณะกรรมการผู้แทนถาวร

หมวด 10

การบริหารและขั้นตอนการดำเนินงาน

ข้อ 31 ประธานอาเซียน

1. ให้หมุนเวียนตำแหน่งประธานอาเซียนทุกปี บนพื้นฐานของลำดับอักษรของชื่อภาษาอังกฤษของรัฐสมาชิก
2. ในหนึ่งปีปฏิทิน อาเซียนจะมีตำแหน่งประธานเดียว โดยรัฐสมาชิกที่รับตำแหน่งประธานนั้นจะทำหน้าที่เป็นประธานของ
 - (ก) การประชุมสุดยอดอาเซียน และการประชุมสุดยอดที่เกี่ยวข้อง
 - (ข) คณะมนตรีประสานงานอาเซียน
 - (ค) คณะมนตรีประชาคมอาเซียนทั้งสามคณะ
 - (ง) องค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขาและเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่เกี่ยวข้อง ตามที่เหมาะสม และ
 - (จ) คณะกรรมการผู้แทนถาวร

ข้อ 32 บทบาทของประธานอาเซียน

รัฐสมาชิกที่ดำรงตำแหน่งประธานอาเซียนต้อง

- (ก) ส่งเสริมและเพิ่มพูนผลประโยชน์ และความเป็นอยู่ที่ดีของอาเซียนอย่างแข็งขัน รวมถึงความพยายามในการสร้างประชาคมอาเซียน โดยการริเริ่มทางนโยบาย การประสานงาน ชั้นทามติ และความร่วมมือ
- (ข) ทำให้แน่ใจถึงความเป็นศูนย์รวมของอาเซียน
- (ค) ทำให้แน่ใจถึงการตอบสนองต่อประเด็นเร่งด่วนหรือสถานการณ์วิกฤติที่มีผลกระทบต่ออาเซียนอย่างมีประสิทธิภาพและทันท่วงที รวมถึงเป็นคนกลางที่น่าเชื่อถือและจัดให้มีการจัดการอื่นเช่นว่า เพื่อสนองตอบข้อกังวลเหล่านี้โดยทันที
- (ง) เป็นผู้แทนของอาเซียนในการเสริมสร้างและส่งเสริมความสัมพันธ์กับหุ้นส่วนภายนอกภูมิภาคให้ใกล้ชิดขึ้น และ
- (จ) ปฏิบัติภารกิจและหน้าที่อื่นที่อาจได้รับมอบหมาย

ข้อ 33

พิธีการและแนวปฏิบัติทางการทูต

อาเซียนและรัฐสมาชิกต้องยึดมั่นในพิธีการและแนวปฏิบัติทางการทูตที่มีอยู่ในการดำเนินกิจกรรม ทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับอาเซียน การเปลี่ยนแปลงใดๆ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีประสานงานอาเซียน โดยคำแนะนำของคณะกรรมการผู้แทนถาวร

ข้อ 34 ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน

ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ

หมวด 11

อัตลักษณ์และสัญลักษณ์

ข้อ 35 อัตลักษณ์ของอาเซียน

อาเซียนต้องส่งเสริมอัตลักษณ์ร่วมกันของตนและความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งในหมู่ประชาชนของตน เพื่อให้บรรลุจุดเป้าหมาย และคุณค่าร่วมกันของอาเซียน

ข้อ 36 คำขวัญของอาเซียน

คำขวัญของอาเซียน คือ **"หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม"**

ข้อ 37 ธงอาเซียน

ให้ธงอาเซียนเป็นไปตามที่แสดงไว้ในภาคผนวก

ข้อ 38 ดวงตราอาเซียน

ให้ดวงตราอาเซียนเป็นไปตามที่แสดงไว้ในภาคผนวก

ข้อ 39 วันอาเซียน

ให้วันที่ 8 สิงหาคม เป็นวันอาเซียน

ข้อ 40 เพลงประจำอาเซียน

ให้อาเซียนมีเพลงประจำอาเซียน

หมวด 12

ความสัมพันธ์ภายนอก

ข้อ 41 การดำเนินความสัมพันธ์ภายนอก

1. อาเซียนต้องพัฒนาความสัมพันธ์ฉันมิตร และช่องทางเจรจา ความร่วมมือและความเป็นหุ้นส่วนเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน กับนานาประเทศ องค์กรและสถาบันระดับอนุภูมิภาค ระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ

2. ความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียนต้องยึดมั่นในความมุ่งประสงค์และหลักการที่วางไว้ในกฎบัตรนี้
3. อาเซียนจะเป็นพลังขับเคลื่อนหลักในการจัดการภูมิภาคที่อาเซียนได้ริเริ่มขึ้น และดำรงไว้ซึ่งความเป็นศูนย์กลางของอาเซียนในความร่วมมือระดับภูมิภาคและการสร้างประชาคม
4. ในการดำเนินความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียน รัฐสมาชิกต้องประสานงานและพยายามพัฒนาทำที่ร่วมและดำเนินการร่วมกัน บนพื้นฐานของเอกภาพและความสามัคคี
5. ให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนกำหนดนโยบายยุทธศาสตร์ของความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียนโดยการเสนอแนะของที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน
6. ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนต้องทำให้แน่ใจว่าความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียนดำเนินไปอย่างเสมอต้นเสมอปลายและเป็นไปในทางที่สอดคล้องกัน
7. อาเซียนอาจสามารถทำความตกลงกับนานาประเทศ หรือองค์การและสถาบันระดับอนุภูมิภาค ระดับภูมิภาค และระหว่างประเทศ กระบวนการทำความตกลงดังกล่าวให้กำหนดโดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียนโดยการหารือกับคณะมนตรีประชาคมอาเซียน

ข้อ 42 ผู้ประสานงานกับคู่เจรจา

1. ในฐานะผู้ประสานงานประเทศ ให้รัฐสมาชิกผลัดกันรับผิดชอบในภาพรวมสำหรับการประสานงานและส่งเสริมผลประโยชน์ของอาเซียนในความสัมพันธ์ระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจา องค์การและสถาบันระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง
2. ในความสัมพันธ์กับหุ้นส่วนภายนอก นอกจากหน้าที่อื่นแล้ว ให้ผู้ประสานงานประเทศ
 - (ก) เป็นผู้แทนอาเซียน และเพิ่มพูนความสัมพันธ์ บนพื้นฐานของความเคารพซึ่งกันและกันและความเสมอภาค โดยสอดคล้องกับหลักการของอาเซียน
 - (ข) เป็นประธานร่วมในการประชุมที่เกี่ยวข้องระหว่างอาเซียนและหุ้นส่วนภายนอก และ
 - (ค) รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการอาเซียนในประเทศที่สามและองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 43 คณะกรรมการอาเซียนในประเทศที่สามและองค์การระหว่างประเทศ

1. คณะกรรมการอาเซียนในประเทศที่สามอาจจัดตั้งขึ้นในประเทศที่มีใช้สมาชิกอาเซียน ประกอบด้วยหัวหน้าคณะผู้แทนทางทูตของรัฐสมาชิกอาเซียน คณะกรรมการในลักษณะเดียวกันอาจจัดตั้งขึ้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์การระหว่างประเทศต่างๆ คณะกรรมการ เช่นว่าต้องส่งเสริมผลประโยชน์และอัตลักษณ์ของอาเซียนในประเทศเจ้าภาพและองค์การระหว่างประเทศ
2. ให้ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนกำหนดกฎการดำเนินงานของคณะกรรมการเช่นว่า

ข้อ 44 สถานภาพของภาคีภายนอก

1. ในการดำเนินความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียน ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนอาจมอบสถานภาพอย่างเป็นทางการให้แก่ภาคีภายนอกในฐานะประเทศคู่เจรจา ประเทศคู่เจรจาเฉพาะสาขา หุ้นส่วนเพื่อการพัฒนา ผู้สังเกตการณ์พิเศษ ผู้ได้รับเชิญ หรือสถานภาพอื่นที่อาจจัดตั้งขึ้นต่อไป
2. ภาคีภายนอกอาจได้รับการเชิญให้เข้าร่วมการประชุมหรือกิจกรรมความร่วมมือโดยมีข้อกำหนดให้สถานภาพอย่างเป็นทางการใดๆ ตามกฎการดำเนินงาน

ข้อ 45 ความสัมพันธ์กับระบบสหประชาชาติและองค์การและสถาบันระหว่างประเทศอื่น

1. อาเซียนอาจขอสถานภาพที่เหมาะสมกับระบบสหประชาชาติ รวมทั้งกับองค์การและสถาบันระดับอนุภูมิภาค ระดับภูมิภาค และระหว่างประเทศอื่น
2. ให้คณะมนตรีประสานงานอาเซียนเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของอาเซียนในองค์การและสถาบันระดับอนุภูมิภาค ระดับภูมิภาค และระหว่างประเทศอื่น

ข้อ 46 การรับผู้แทนของรัฐที่มีใช้สมาชิกอาเซียนประจำอาเซียน

รัฐที่มีใช้สมาชิกอาเซียนและองค์การระหว่างประเทศในระดับรัฐบาลที่เกี่ยวข้องอาจแต่งตั้งและส่งเอกอัครราชทูตเป็นผู้แทนประจำอาเซียน ให้ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการรับผู้แทนเช่นว่า

หมวด 13

บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย

ข้อ 47 การลงนาม การให้สัตยาบัน การเก็บรักษา และการมีผลใช้บังคับ

1. กฎบัตรนี้ต้องได้รับการลงนามโดยรัฐสมาชิกอาเซียนทั้งหมด
2. กฎบัตรนี้ต้องได้รับการสัตยาบันจากรัฐสมาชิกอาเซียนทั้งหมดตามกระบวนการภายในของแต่ละรัฐ
3. ให้เก็บรักษาสัตยาบันสารไว้กับเลขาธิการอาเซียน ซึ่งจะแจ้งให้รัฐสมาชิกทั้งหมดทราบถึงการมอบแต่ละฉบับ

โดยพลัน

4. กฎบัตรนี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบต่อจากวันที่มีการส่งมอบสัตยาบันสารฉบับที่สิบให้แก่เลขาธิการอาเซียน

ข้อ 48 การแก้ไข

1. รัฐสมาชิกใดๆ อาจเสนอข้อแก้ไขกฎบัตร
2. ข้อเสนอแก้ไขกฎบัตรต้องยื่นโดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียนโดยฉันทามติต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเพื่อตัดสินใจ

3. ข้อแก้ไขกฎบัตรที่ได้ตกลงกันโดยฉันทามติโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียนต้องได้รับการสัตยาบันจากรัฐสมาชิกทั้งหมด ตามข้อ 47

4. ข้อแก้ไขใดๆ จะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบต่อจากวันที่มีการส่งมอบสัตยาบันสารฉบับสุดท้ายต่อเลขาธิการอาเซียน

ข้อ 49 อำนาจและหน้าที่และกฎการดำเนินงาน

นอกจากจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในกฎบัตรนี้ ให้คณะมนตรีประสานงานอาเซียนกำหนดอำนาจหน้าที่และกฎการดำเนินงานและต้องทำให้แน่ใจว่าอำนาจหน้าที่และกฎว่าด้วยขั้นตอนการดำเนินงานมีความสอดคล้องกัน

ข้อ 50 การทบทวน

กฎบัตรนี้อาจได้รับการทบทวนห้าปีหลังจากที่มีผลใช้บังคับหรือตามที่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

ข้อ 51 การตีความกฎบัตร

1. เมื่อรัฐสมาชิกใดๆ ร้องขอให้สำนักงานเลขาธิการอาเซียนตีความกฎบัตรตามกฎหมายที่กำหนดโดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียน

2. ให้ระงับข้อพิพาทใดๆ ที่เกิดจากการตีความกฎบัตรเป็นไปตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในหมวด 8

3. หัวข้อและชื่อที่ใช้ในกฎบัตรมีไว้เพื่อวัตถุประสงค์สำหรับการอ้างอิงเท่านั้น

ข้อ 52 ความต่อเนื่องทางกฎหมาย

1. สนธิสัญญา อนุสัญญา ความตกลง ข้อตกลง ปฏิญญา พิธีสาร และตราสารอาเซียนอื่นๆ ทั้งหมด ซึ่งมีผลใช้บังคับแล้วก่อนการมีผลใช้บังคับของกฎบัตรนี้ ให้มีผลใช้ต่อไป

2. ในกรณีที่เกิดความไม่สอดคล้องกันระหว่างสิทธิและพันธกรณีของรัฐสมาชิกอาเซียนภายใต้ตราสารดังกล่าว และกฎบัตรนี้ ให้ถือกฎบัตรนี้เป็นสำคัญ

ข้อ 53 ต้นฉบับ

ให้เก็บรักษาต้นฉบับภาษาอังกฤษของกฎบัตรนี้ที่ลงนามแล้วแก่เลขาธิการอาเซียน ซึ่งจะจัดทำสำเนาที่ได้รับการรับรองให้แก่รัฐสมาชิกแต่ละรัฐ

ข้อ 54 การจดทะเบียนกฎบัตรอาเซียน

ให้เลขาธิการอาเซียนจดทะเบียนกฎบัตรอาเซียนนี้กับสำนักเลขาธิการสหประชาชาติตามข้อ 102 วรรค 1 ของกฎบัตรสหประชาชาติ

ข้อ 55 สิทธิทรัพย์สินของอาเซียน

ให้บรรดาสินทรัพย์และกองทุนต่างๆ ขององค์การระบุไว้ในนามของอาเซียน
ทำ ณ สิงคโปร์ วันที่ 20 พฤศจิกายน ค.ศ. 2007 เป็นภาษาอังกฤษฉบับเดียว

Education for ASEAN |

One Vision, One Identity,
One Community

Founding Fathers of ASEAN on 8 August 1967 in Bangkok

About ASEAN

The Association of Southeast Asian Nations, or ASEAN, was established on 8 August 1967 in Bangkok, Thailand, with the signing of the ASEAN Declaration (Bangkok Declaration) by the Founding Fathers of ASEAN, namely Indonesia, Malaysia, Philippines, Singapore and Thailand.

Brunei Darussalam then joined on 7 January 1984, Vietnam on 28 July 1995, Lao PDR and Myanmar on 23 July 1997, and Cambodia on 30 April 1999, making up what is today the ten Member States of ASEAN.

Aims and Purposes

As set out in the ASEAN Declaration, the aims and purposes of ASEAN are:

a) To accelerate the economic growth, social progress and cultural development in the region through joint endeavours in the spirit of equality and partnership in order to strengthen the foundation for a prosperous and peaceful community of Southeast Asian Nations;

b) To promote regional peace and stability through abiding respect for justice and the rule of law in the relationship among countries of the region and adherence to the principles of the United Nations Charter;

c) To promote active collaboration and mutual assistance on matters of common interest in the economic, social, cultural, technical, scientific and administrative fields;

d) To provide assistance to each other in the form of training and research facilities in the educational, professional, technical and administrative spheres;

e) To collaborate more effectively for the greater utilisation of their agriculture and industries, the expansion of their trade, including the study of the problems of international commodity trade, the improvement of their transportation and communications facilities and the raising of the living standards of their peoples;

f) To promote Southeast Asian studies; and

g) To maintain close and beneficial cooperation with existing international and regional organisations with similar aims and purposes, and explore all avenues for even closer cooperation among themselves.

Fundamental Principles

ASEAN and its Member States shall act in accordance with the following Principles:

a) respect for the independence, sovereignty, equality, territorial integrity and national identity of all ASEAN Member States;

b) shared commitment and collective responsibility in enhancing regional peace, security and prosperity;

c) renunciation of aggression and of the threat or use of force or other actions in any manner inconsistent with international law;

d) reliance on peaceful settlement of disputes;

e) non-interference in the internal affairs of ASEAN Member States;

f) respect for the right of every Member State to lead its national existence free from external interference, subversion and coercion;

g) enhanced consultations on matters seriously affecting the common interest of ASEAN;

h) adherence to the rule of law, good governance, the principles of democracy and constitutional government;

i) respect for fundamental freedoms, the promotion and protection of human rights, and the promotion of social justice;

j) upholding the United Nations Charter and international law, including international humanitarian law, subscribed to by ASEAN Member States;

k) abstention from participation in any policy or activity, including the use of its territory, pursued by any ASEAN Member State or non-ASEAN State or any non-State actor, which threatens the sovereignty, territorial integrity or political and economic stability of ASEAN Member States;

l) respect for the different cultures, languages and religions of the peoples of ASEAN, while emphasising their common values in the spirit of unity in diversity;

m) the centrality of ASEAN in external political, economic, social and cultural relations while remaining actively engaged, outward-looking, inclusive and non-discriminatory; and

n) adherence to multilateral trade rules and ASEAN's rules-based regimes for effective implementation of economic commitments and progressive reduction towards elimination of all barriers to regional economic integration, in a market-driven economy

The East Asia Youth Leadership Forum, 25 November -1 December 2007, Bangkok, Thailand

The ASEAN Emblem

The ASEAN Emblem represents a stable, peaceful, united and dynamic ASEAN. The colours of the Emblem -- blue, red, white and yellow -- represent the main colours of the state crests of all the ASEAN Member States.

The blue represents peace and stability. Red depicts courage and dynamism, white shows purity and yellow symbolises prosperity.

The stalks of padi in the centre of the Emblem represent the dream of ASEAN's Founding Fathers for an ASEAN comprising all the countries in Southeast Asia, bound together in friendship and solidarity.

The circle represents the unity of ASEAN.

ASEAN Motto

"One Vision, One Identity, One Community"

ASEAN Charter

The ASEAN Charter serves as a firm foundation in achieving the ASEAN Community by providing legal status and institutional framework for ASEAN. It also codifies ASEAN norms, rules and values; sets clear targets for ASEAN; and presents accountability and compliance.

The ASEAN Charter entered into force on 15 December 2008. A gathering of the ASEAN Foreign Ministers was held at the ASEAN Secretariat in Jakarta to mark this very historic occasion for ASEAN. With the entry into force of the ASEAN Charter, ASEAN will henceforth operate under a new legal framework and establish a number of new organs to boost its community-building process.

In effect, the ASEAN Charter has become a legally binding agreement among the 10 ASEAN Member States. It will also be registered with the Secretariat of the United Nations, pursuant to Article 102, Paragraph 1 of the Charter of the United Nations.

There are 13 Chapters, 55 Articles, and 4 annex in the ASEAN Charter. The ASEAN Charter introduces the following institutional changes to ASEAN:

- ASEAN has conferred with a **legal personality** of an Inter-Governmental Organization.
- ASEAN Leaders meet (at least) twice a year
- Three ASEAN Community Councils were established
 - ASEAN Political Security Community (APSC) Council [with 5 Sectoral Ministerial Bodies]
 - ASEAN Economic Community (AEC) Council [12]
 - ASEAN Socio-Cultural Community (ASCC) Council [12]
- The **ASEAN Coordinating Council (ACC)** has been established to assist ASEAN Leaders in preparing for Summits, with support from Secretary General and ASEAN Secretariat
 - **Single ASEAN Chairmanship.** Chair of the ASEAN Summit will be the same Chair of other key ASEAN bodies, including the three Community Councils, the ACC, the ASEAN Foreign Ministers Meeting and the ASEAN Defence Ministers Meeting, as well as their respective Senior Officials Meetings, and also the Committee of Permanent Representatives to ASEAN.
 - Each Member State will appoint a **Permanent Representative to ASEAN** (ASEAN PR), who will reside in Jakarta.
 - **ASEAN human rights body** was established.
 - **Enhanced mandate and role of the Secretary-General of ASEAN** in monitoring progress of implementation of Summit decisions and ASEAN agreements

The ASEAN Secretariat

The ASEAN Secretariat was set up in February 1976 by the Foreign Ministers of ASEAN. It was then housed at the Department of Foreign Affairs of Indonesia in Jakarta. The existing ASEAN Secretariat at 70A Jalan Sisingamangaraja, Jakarta was established and officiated in 1981 by the then President of Indonesia, H.E. Soeharto.

The ASEAN Secretariat's basic function is to provide for greater efficiency in the coordination of ASEAN organs and for more effective implementation of ASEAN projects and activities.

The ASEAN Secretariat's vision is that by 2015, it will be the nerve centre of a strong and confident ASEAN Community that is globally respected for acting in full compliance with its Charter and in the best interest of its people.

The ASEAN Secretariat's mission is to initiate, facilitate and coordinate ASEAN stakeholder collaboration in realising the purposes and principles of ASEAN as reflected in the ASEAN Charter.

Secretary-General of ASEAN

The Secretary-General of ASEAN shall be appointed by the ASEAN Summit for a non-renewable term of office of five years, selected from among nationals of the ASEAN Member States based on alphabetical rotation, with due consideration to integrity, capability and professional experience, and gender equality.

The Secretary-General shall:

- a) carry out the duties and responsibilities of this high office in accordance with the provisions of the ASEAN Charter and relevant ASEAN instruments, protocols and established practices;
- b) facilitate and monitor progress in the implementation of ASEAN agreements and decisions, and submit an annual report on the work of ASEAN to the ASEAN Summit;

c) participate in meetings of the ASEAN Summit, the ASEAN Community Councils, the ASEAN 15 Coordinating Council, and ASEAN Sectoral Ministerial Bodies and other relevant ASEAN meetings;

d) present the views of ASEAN and participate in meetings with external parties in accordance with approved policy guidelines and mandate given to the Secretary-General; and

e) recommend the appointment and termination of the Deputy Secretaries-General to the ASEAN Coordinating Council for approval.

The Secretary-General of ASEAN is appointed by the ASEAN Summit for a non-renewable term of office of five years, selected from among nationals of the ASEAN Member States based on alphabetical rotation. The Secretary-General of ASEAN during 2008-2012, is Dr Surin Pitsuwan from Thailand.

ASEAN Community

The ASEAN Vision 2020, adopted by the ASEAN Leaders on the 30th Anniversary of ASEAN, agreed on a shared vision of ASEAN as a concert of Southeast Asian nations, outward looking, living in peace, stability and prosperity, bonded together in partnership in dynamic development and in a community of caring societies.

At the 9th ASEAN Summit in 2003, the ASEAN Leaders resolved that an ASEAN Community shall be established. At the 12th ASEAN Summit in January 2007, the Leaders affirmed their strong commitment to accelerate the establishment of an ASEAN Community by 2015 and signed the Cebu Declaration on the Acceleration of the Establishment of an ASEAN Community by 2015.

The ASEAN Community is comprised of three pillars, namely the ASEAN Political-Security Community, ASEAN Economic Community and ASEAN Socio-Cultural Community. Each pillar has its own Blueprint, and, together with the Initiative for ASEAN Integration (IAI) Strategic Framework and IAI Work Plan Phase II (2009-2015), they form the Roadmap for and ASEAN Community 2009-2015.

ASEAN Political-Security Community

ASEAN's cooperation in political development aims to strengthen democracy, enhance good governance and the rule of law, and to promote and protect human rights and fundamental freedoms, with regard to the rights and responsibilities of the Member States of ASEAN, so as to ultimately create a Rules-based Community of shared values and norms. To build on what has been constructed over the years in the field of political and security cooperation, the ASEAN Leaders have agreed to establish the ASEAN Political-Security Community (APSC). The APSC shall aim to ensure that countries in the region live at peace with one another and with the world in a just, democratic and harmonious environment.

ASEAN Political-Security Community aims to establish a democratic community of nations, stable and secured, without regional conflict. ASEAN does not require its members to adopt a formal democratic political infrastructure. But an emphasis is on the aspiration to build a democratic society within existing political system. It should be a community where good governance is practiced, human rights are respected, and principles of freedom, liberty and equality are upheld.

The APSC Blueprint provides a roadmap and timetable to establish the APSC by 2015. According to the Blueprint, the ASEAN Political-Security Community envisages the following three key characteristics:

- a) A Rules-based Community of shared values and norms;
- b) A Cohesive, Peaceful, Stable and Resilient Region with shared responsibility for comprehensive security; and
- c) A Dynamic and Outward-looking Region in an increasingly integrated and interdependent world.

The 46th SEAMEO Council Conference and the 6th ASED Meeting, during 26-29 January 2011, at Brunei Darussalam

ASEAN Economic Community

The ASEAN Economic Community (AEC) is the realisation of the end goal of economic integration as espoused in the Vision 2020, which is based on a convergence of interests of ASEAN Member Countries to deepen and broaden economic integration through existing and new initiatives with clear timelines.

The AEC shall be the goal of regional economic integration by 2015. AEC envisages the following key characteristics:

1. A single market and production base.

An ASEAN single market and production base shall comprise five core elements: (i) free flow of goods; (ii) free flow of services; (iii) free flow of investment; (iv) free flow of capital; and (v) free flow of skilled labour. In addition, the single market and production base also include two important components, namely, the priority integration sectors, and food, agriculture and forestry.

2. A highly competitive economic region,

The main objective of the competition policy is to foster a culture of fair competition. The main actions include (i) consumer protection (ii) intellectual property rights (iii) infrastructure development (iv) taxation (v) e-commerce (vi) SME development a region of equitable economic development. Actions include (i) SME development and (ii) Initiative for ASEAN Integration (IAI), a region fully integrated into the global economy.

ASEAN shall work towards maintaining “**ASEAN Centrality**” in its external economic relations, including its negotiations for free trade (FTAs) and comprehensive economic partnership agreements. ASEAN

shall also enhance participation in global supply networks by continuing the adoption of international best practices and standards in production and distribution, where possible; and developing a comprehensive package of technical assistance for the less developed ASEAN Member Countries to upgrade their industrial capability and productivity to enhance their participation in regional and global integration initiatives.

The AEC areas of cooperation include human resources development and capacity building; recognition of professional qualifications; closer consultation on macroeconomic and financial policies; trade financing measures; enhanced infrastructure and communications connectivity; development of electronic transactions through e-ASEAN; integrating industries across the region to promote regional sourcing; and enhancing private sector involvement for the building of the AEC. In short, the AEC will transform ASEAN into a region with free movement of goods, services, investment, skilled labour, and freer flow of capital.

ASEAN Socio-Cultural Community Blueprint

The primary goal of the ASCC is to contribute to realising an ASEAN Community that is people-centred and socially responsible with a view to achieving enduring solidarity and unity among the nations and peoples of ASEAN by forging a common identity and building a caring and sharing society which is inclusive and harmonious where the well-being, livelihood, and welfare of the peoples are enhanced.

Based on the above, ASEAN will enhance the well-being and livelihood of the peoples of ASEAN by providing them with equitable access to human development opportunities by promoting and investing in education and lifelong learning, human resource training and capacity building, encourage innovation and entrepreneurship, promote the use of English language, ICT and applied science and technology in socio-economic development activities.

The 46th SEAMEO Council Conference and the 6th ASED Meeting,
during 26-29 January 2011, at Brunei Darussalam

Advancing and prioritising education

Strategic Objective: Ensuring the integration of education priorities into ASEAN's development agenda and creating a knowledge based society; achieving universal access to primary education; promoting early child care and development; and enhancing awareness of ASEAN to youths through education and activities to build an ASEAN identity based on friendship and cooperation.

Actions:

Achieve universal access to primary education across ASEAN by 2015 with priorities to eradicate illiteracy with 70 percent target benchmark achieved by the end of 2011;

1) Improve the quality and adaptability of education, including technical/vocational/skills training education in the ASEAN region by developing a technical assistance programme including training for teaching staff and staff exchange programme at higher education level for this purpose by 2009, in particular CLMV;

2) Undertake periodic reviews of the various ASEAN scholarship programmes for the purpose of rationalizing and consolidating them in order to increase their impact;

3) Use ICT to promote education and life-long learning particularly in underserved communities through open, distance education and e-learning;

4) Promote education networking in various levels of educational institutions and continue university networking and enhance and support student and staff exchanges and professional interactions including creating research clusters among ASEAN institutions of higher learning, in close collaboration with the Southeast Asia Ministers of Education Organization (SEAMEO) and the ASEAN University Network (AUN);

5) Promote equal access to education for women and girls and enhance the exchange of best practices on gender-sensitive school curriculum;

6) Strengthen collaboration with other regional and international educational organisations to enhance the quality of education in the region;

7) Include the teaching of common values and cultural heritage in school curricula and develop teaching materials and capability for this purpose starting in 2008;

8) Develop and offer courses on ASEAN studies, both in the primary, secondary and higher education levels;

9) Continue the ASEAN Youth Leadership Development Programme and similar programmes with the same objectives and encourage networking among ASEAN Youth Programme alumni to promote solidarity and mutual understanding;

10) Support learning of ASEAN languages and promote exchanges of linguists;

11) Establish ASEAN university games, ASEAN youth peace corps, ASEAN computer games and ASEAN Science Olympiad to promote greater interaction and understanding among the youths in the region;

12) Continue implementing youth awards programme such as the ASEAN Youth Day Award and Ten Accomplished Youth Organisations in ASEAN (TAYO ASEAN) to recognise outstanding individuals and youth organisations significantly contributing to the promotion of ASEAN ideas and values among the youth across the region;

13) Work towards the establishment of an ASEAN Youth Programme Fund to fund the various youth projects and activities in ASEAN;

14) Establish platforms for networking and sharing of best practises on ASEAN children and youth development strategies and tools;

15) Exchange of cultural performers and scholars among Member States through education system to give greater access and understanding of the different cultures of ASEAN Member States;

16) Promote the options of university placements in an institution of higher learning in a second ASEAN Member State through “**a semester abroad**” or “**a year abroad**” programme;

17) Support the citizens of Member States to become proficient in the English language, so that the citizens of the ASEAN region are able to communicate directly with one another and participate in the broader international community;

18) Promote life-long learning;

19) Work towards the establishment of an ASEAN Youth Development Index to evaluate the outcomes and effectiveness of youth programmes in the region

20) Promote early child care development through sharing of best practices, experiences and capacity building.

Master Plan of ASEAN Connectivity

The vision of ASEAN Leaders to build an ASEAN Community by 2015 calls for a well-connected ASEAN that will contribute towards a more competitive and resilient ASEAN, as it will bring peoples, goods, services and capital closer together. An enhanced ASEAN Connectivity is essential to achieve the ASEAN Community, namely the ASEAN Political-Security Community, ASEAN Economic Community and ASEAN Socio-Cultural Community.

The Master Plan is both a strategic document for achieving overall ASEAN Connectivity and a plan of action for immediate implementation for the period 2011-2015 to connect ASEAN through enhanced physical infrastructure development (physical connectivity), effective institutions, mechanisms and processes (institutional connectivity) and empowered people (people-to-people connectivity). The three pronged strategy will be supported by the required financial resources and coordinated institutional mechanisms. The Master Plan also ensures the synchronisation of ongoing sectoral strategies and plans within the frameworks of ASEAN and its sub-regions. Through an enhanced ASEAN Connectivity, the production and distribution networks in the ASEAN region will be deepened, widened, and become more entrenched in the East Asia and global economy.

People-to-People Connectivity

Since its inception in 1967, ASEAN has been guided by the Bangkok Declaration, which calls for a prosperous and peaceful community through a collective effort to accelerate economic growth, enhance social progress and intensify cultural development to increase the living standards of its people. To this end, ASEAN has embarked on a number of initiatives including education, culture, social welfare, youth, women, rural development and poverty eradication to name a few.

Following the adoption of the ASEAN Socio-Cultural Community (ASCC) Blueprint in 2009, the ASCC Council has been the main body entrusted with the responsibility to ensure that all the aspirations and objectives under the ASCC Blueprint are effectively and expeditiously implemented.

In the area of education and human resource development, four areas of cooperation have been prioritised. These include promoting ASEAN awareness among its citizens, particularly the youth; strengthening the ASEAN identity through education; building ASEAN human resources in the field of education; and strengthening the ASEAN University Network (AUN). In this connection, educational cooperation in line with the Cha-am Hua Hin Declaration on Strengthening Cooperation on Education to Achieve an ASEAN Caring and Sharing Community, should be promoted to encourage regional cooperation on basic education and achieve universal access to primary education across the region by 2015, including the promotion of life-long learning to enhance capacity building of the people. The quality and compatibility of education, including technical and vocational, and skills training in the region should also be improved by developing technical assistance programmes at all educational levels, where appropriate.

Key Strategies to Enhance People-to-People Connectivity: Promote deeper intra-ASEAN social and cultural understanding

1. Establish coordinated but distributed Virtual Learning Resource Centres on the People, Culture, History, Places of interest, and Economy of each ASEAN Member State by 2012.
2. Encourage the establishment of curricular offerings or education modules on ASEAN and on the ASEAN countries by 2012, where appropriate.

3. Encourage the development of ASEAN-related content in school curricula at all educational levels and instructional materials of ASEAN Member States. The concerted approach to develop a common curriculum framework should also be supported to promote greater awareness of ASEAN and strengthen the ASEAN regional identity among children and youth in the region.

4. Encourage the study of languages of ASEAN countries as the third language, after the native language and English.

5. Education institutions would be supported to develop common content on ASEAN for schools as a reference for teacher training and teaching; and be a good platform to create ASEAN awareness, cultural understanding and greater awareness of each other's culture in order to create deeper mutual understanding and forge a sense of commonality for students of all ages and levels.

6. Encourage the development of ASEAN-related content in school curricular to enhance learning opportunities. In this light, educational cooperation in developing a common curriculum framework of ASEAN, containing the wide-area aspects of ASEAN such as geography, demographics, history, culture and society should be promoted as a crucial element for cultivating regional identity, related to social justice and equity, diversity, and sustainable development and to enhance collaboration and cooperation across the ASEAN region and internationally.

7. This effort can be further supplemented through regular features in local media such as radio, television and newspapers for the benefit of the rural communities which have limited access to the Internet.

8. Establish a major concerted ASEAN Community Building Programme, to be jointly but proportionately funded principally by ASEAN Member States by 2013.

9. Promote awareness of ASEAN through active implementation of the Communication Plans of all three ASEAN Communities.

10. Promote understanding of common cultures and history of ASEAN through regular cultural events.

The Role of Education in Realization of an ASEAN Community by 2015

The mandate for education cooperation in ASEAN came from the ASEAN Declaration, the ASEAN Vision 2020 and the ASEAN Charter which call for an onward looking region, living in prosperity, peace and stability, bonded together in partnership and dynamic development. The ASEAN Charter further stipulates that one of the purposes of ASEAN is “to develop human resources through closer cooperation in education and life-long learning, and in science and technology, for the empowerment of the peoples of ASEAN and for the strengthening of the ASEAN Community”.

The education sector is therefore central to the ASEAN's commitment to build the ASEAN Community by 2015 as envisioned by ASEAN Leaders. The ASEAN Community comprises three pillars, namely the ASEAN Political-Security Community (APSC), ASEAN Economic Community (AEC) and the ASEAN Socio-Cultural Community (ASCC).

The Cha-Am Hua Hin Declaration on Strengthening Cooperation on Education to Achieve An ASEAN Caring and Sharing Community

Adopted in October 24th, 2009 at the 15th ASEAN Summit in Cha-am Hua Hin, the education sector is expected to contribute to the establishment of a socially responsible ASEAN Community, one in which citizens share a common identity and dwell in a society that enhances the well-being, livelihood, and welfare of all people. Education is also expected to enhance the competitiveness of individual Member States and ASEAN as a whole by developing human resources, an attribute of all three pillars of the ASEAN Community.

The ASEAN Leaders' Statement on Human Resources and Skills Development for Economic Recovery and Sustainable Growth

Adopted in October 28th, 2010 at the 17th ASEAN Summit in Ha Noi, the Leaders further reinforced their commitment to foster technical cooperation and capacity-building activities in ASEAN; promote tripartite and public-sector cooperation; enhance the quality of skills of workers in all ASEAN Member States; and promote Lifelong Learning.

The development of the ASEAN 5-Year Work Plan of Education (2011-2015) would serve as the framework to strengthen, deepen and widen educational cooperation within ASEAN and with the Plus Three Countries, the East Asia Summit (EAS) Countries and other ASEAN Dialogue Partners.

ASEAN Education Ministers Meeting (ASED)

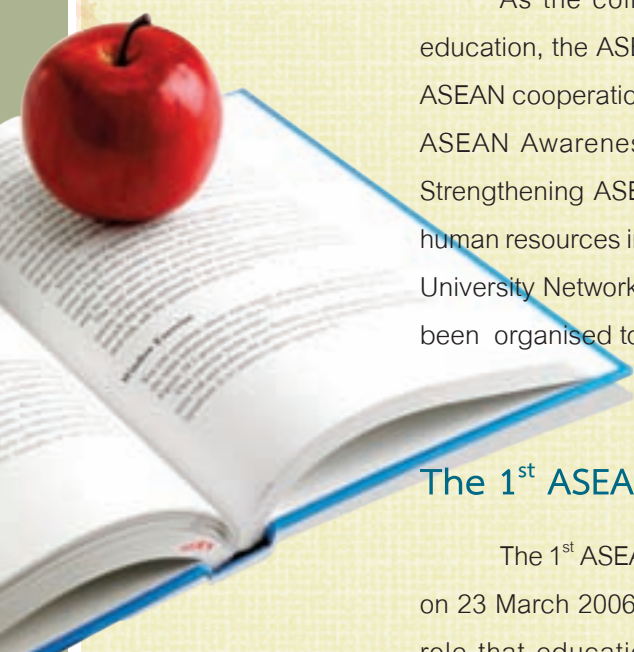
Education underpins ASEAN community building. Education lies at the core of ASEAN's development process, creating a knowledge-based society and contributing to the enhancement of ASEAN competitiveness. ASEAN also views education as the vehicle to raise ASEAN awareness, inspire the “we feeling”, and create a sense of belonging to the ASEAN Community and understanding of the richness of ASEAN's history, languages, culture and common values.

At the 11th Summit in December 2005, ASEAN Leaders set new directions for regional education collaboration when they welcomed the decision of the ASEAN Education Ministers to convene the ASEAN Education Ministers' Meetings (ASED) on a regular basis. The Leaders also called for ASEAN Education Ministers to focus on enhancing regional cooperation in education.

As the collective entity to enhance regional cooperation in education, the ASEAN Education Ministers identified four priorities that ASEAN cooperation on education would address, namely: (i) Promoting ASEAN Awareness among ASEAN citizens, particularly youth; (ii) Strengthening ASEAN identity through education; (iii) Building ASEAN human resources in the field of education; and (iv) Strengthening ASEAN University Networking. To this end, various projects and activities have been organised to fulfill the directives.

The 1st ASEAN Education Ministers Meeting

The 1st ASEAN Education Ministers Meeting (ASED) was organized on 23 March 2006 in Singapore. The Ministers emphasized the critical role that education has to play in fostering greater inter-cultural, inter-religious and inter-racial understanding within and between societies in the region. To realise the vision of a cohesive and outward-looking ASEAN Community, the ASEAN Education Ministers agreed on the following initiatives:

- Strengthen educational resources available to each member country in the area of ASEAN studies
- Strengthen activities that bring ASEAN students and teachers together through more ASEAN studies to engender the ASEAN consciousness; and through more people-to-people interactions to strengthen the bonds and foster the ASEAN identity.
- Initiate and support a parallel collaborative process among researchers and academics of ASEAN Member Countries on the role of education in addressing the challenges and opportunities of multi-ethnic societies and the diverse ASEAN community.

The 2nd ASEAN Education Ministers Meeting

The 2nd ASEAN Education Ministers Meeting was held on 16 March 2007 in Bali, Indonesia. The Ministers affirmed the role of education in realising the vision of the ASEAN Charter. In particular, the Ministers affirmed the critical role of education in promoting an ASEAN identity, a competitive ASEAN Economic Community, and the spirit of diversity and multi-culturalism among the peoples of ASEAN. The Ministers agreed to an action plan to raise awareness of the ASEAN identity, enhance people-to-people interactions, and enable the young people of ASEAN with a culture of science and technology to bring their countries forward through training and skills development. To this end, issues such as broadening access to and improving equity and quality in education should be addressed.

Moreover, the Ministers agreed to re-start the ASEAN Student Exchange Programme in 2008. Malaysia, Singapore, Thailand, Philippines, Indonesia and Brunei Darussalam agreed to host the programme in turn, with other ASEAN Countries, hosting in subsequent years. The Ministers acknowledged the expertise, experience and extensive network of SEAMEO in the region and are pleased to develop the partnership between ASEAN and SEAMEO, including collaborative work between ASEAN and SEAMEO centres.

The 3rd ASEAN Education Ministers Meeting

The 3rd ASEAN Education Ministers Meeting was convened on 15 March 2008 in Malaysia. The Ministers noted the signing of the ASEAN Charter during the 13th ASEAN Summit in Singapore on 20 November 2007. The Ministers considered that tremendous progress has been achieved in the development of education in ASEAN. The education sector should not be viewed solely under the socio-cultural pillar of the ASEAN Community as education permeates all three pillars of the ASEAN Community in enhancing the competitiveness of individual Member Countries as well as ASEAN as a region.

The Ministers also affirmed its relevance in promoting ASEAN awareness and an ASEAN identity, and in fostering greater inter-cultural understanding among the peoples of Southeast Asia. The Ministers were pleased to note the progress of the study on **“Harnessing educational cooperation in the EAS for regional competitiveness and community building”** which would explore collaboration with participating countries in four areas pertaining to education: (i) Upgrading the standard of teaching; (ii) English language training; (iii) ICT in education; (iv) Vocational and technical training.

The Ministers were pleased to note the proposal to develop a framework for the provision of source materials of a common content on ASEAN for use in primary and secondary schools as a means of promoting ASEAN awareness and raising sense of “ASEANness” in the region and tasked the Ministries of Education in Member States to develop materials for this project by 2009.

The 4th ASEAN Education Ministers Meeting

The 4th ASEAN Education Ministers Meeting was convened on 5 April 2009. The Ministers agreed that a 5-year work plan should be developed to guide the ASEAN Senior Officials on Education (SOM-ED) in strengthening, deepening and widening educational cooperation within ASEAN and with the Plus Three Countries, the East Asia Summit (EAS) Countries and other ASEAN Dialogue Partners. The Ministers tasked the ASEAN Secretariat, in close collaboration with the AUN and SEAMEO Secretariats, to formulate the work plan that would align the achievements and efforts of ASEAN Member States in education under the ASEAN and SEAMEO frameworks.

The Ministers took note of the recommendations of the First Regional Seminar on “**Strengthening Cooperation on Education to Achieve ASEAN Caring and Sharing Community**” on 23-25 February 2009 in Bangkok, Thailand, on concrete and doable actions to strengthen the role of educational sector in political, economic and socio-cultural pillars of the ASEAN Community. The Ministers supported the decision of the ASEAN Senior Officials on Education to explore with other EAS Countries, namely Australia, China, India, Japan, Republic of Korea and New Zealand, how to harness educational cooperation among the EAS Countries for regional competitiveness and community building. Towards this end, a regional study had been commenced to identify the existing educational resources and cooperation, bilaterally and regionally, and their complementarities in the EAS region.

Given the significance of educational cooperation as one of the priorities of the ASEAN Plus Three cooperation under the Second Joint Statement on East Asia Cooperation and ASEAN Plus Three Cooperation

The Ministerial Round Table Meeting at the 46th SEAMEO Council Conference on 28th January 2011, at Brunei Darussalam

Work Plan (2007-2017), the Ministers supported the decision of the ASEAN Senior Officials on Education to establish an ad-hoc working group to look into the feasibility and modalities of a formal mechanism of educational cooperation with the Plus Three Countries. The Ministers supported the ASEAN Plus Three educational priorities to support the acceleration of learning opportunities for out-of-school children and youth; upgrading the quality of educational institutions and teachers; promotion of networking, credit transfers between universities, research activities and exchanges of scholars; and to cultivate an East Asian identity through promotion of ASEAN Studies and East Asian Studies.

The 5th ASEAN Education Ministers Meeting

The Fifth ASEAN Education Ministers Meeting (5th ASED) was convened on 28 January 2010 in Cebu, Philippines, the Ministers welcomed the adoption of the Cha-Am Hua Hin Declaration on Strengthening Cooperation on Education to Achieve an ASEAN Caring and Sharing Community by the ASEAN leaders during the 15th ASEAN Summit on 24 October 2009. They tasked their Senior Officials to follow up on the implementation of the Declaration to strengthen the education

sector's role in contributing to the establishment of an ASEAN Community that is people-centred and socially responsible.

The Ministers also noted the progress in developing the five-year work plan. The Ministers welcomed Thailand's proposal to host an ASEAN+3 Senior Officials Ad Hoc Working Group Meeting on Education on 18-19 March 2010 in Bangkok to discuss the possibility of establishing an ASEAN+3 Senior Officials Meeting on Education (SOMED+3), as well as the draft ASEAN+3 Plan of Action on Education.

The Ministers were pleased with the progress in education cooperation with the East Asia Summit (EAS) participating countries. The Ministers welcomed Australia's offer to work with the ASEAN Secretariat on the convening of the two workshops in Jakarta and another ASEAN capital in 2010.

The 6th ASEAN Education Ministers Meeting

The Sixth ASEAN Education Ministers Meeting (6th ASED) was held on 29 January 2011 in Brunei Darussalam.

The Ministers requested SOM-ED to further consult among ASEAN Member States to come up with recommendations to ASED on the arrangements and mechanisms for the ASEAN Plus Three Education Ministers' Meeting and the EAS Education Ministers' Meeting, including possible dates and substantive agenda and strategy/approach for the convening of the ASEAN Plus Three Education Ministers' Meeting and the EAS Education Ministers' Meeting. In this connection, it was agreed that the ASEAN Secretariat will convene a Special Meeting of the SOM-ED in March 2011 in Jakarta, at the ASEAN Secretariat. Noting the issue of possible duplication of projects and activities, and the need to optimize available resources, whilst the Special SOM-ED Meeting will mainly address the issue of mechanisms, SOM-ED and the ASEAN Secretariat were requested to ensure complementarity of activities (including activities which could leverage on the established infrastructure of SEAMEO Centres), and to avoid duplication in the implementation of the ASEAN Work Program and the respective action plans involving ASEAN Dialogue Partners.

ASEAN Plus Three Cooperation on Education

Since the process began in 1997, the ASEAN Plus Three (APT) cooperation has broadened and deepened. At the 9th APT Summit in December 2005 in Kuala Lumpur, the Leaders of APT countries signed the Kuala Lumpur Declaration on the APT Summit and agreed to continue holding the APT Summit annually in conjunction with the ASEAN Summit. The 9th in 2005 Summit and 10th APT Summit in 2006 reaffirmed that the APT process will continue to be the main vehicle in achieving the goal of East Asia community, with ASEAN as the driving force, and with the active participation of the Plus Three countries, in order to promote shared ownership.

The 11th APT Summit in November 2007 in Singapore adopted the Second Joint Statement on East Asia Cooperation and the ASEAN Plus Three Cooperation Work Plan (2007-2017). The Second Joint Statement reviewed a decade of accomplishments, identified opportunities and challenges, and provided strategic guidance for the future direction of APT cooperation. The APT countries reiterated that APT cooperation would continue to support ASEAN integration with the objective to realise the ASEAN Community, and play a key role in regional community building efforts for the long-term goal of realising an East Asia community with ASEAN as the driving force.

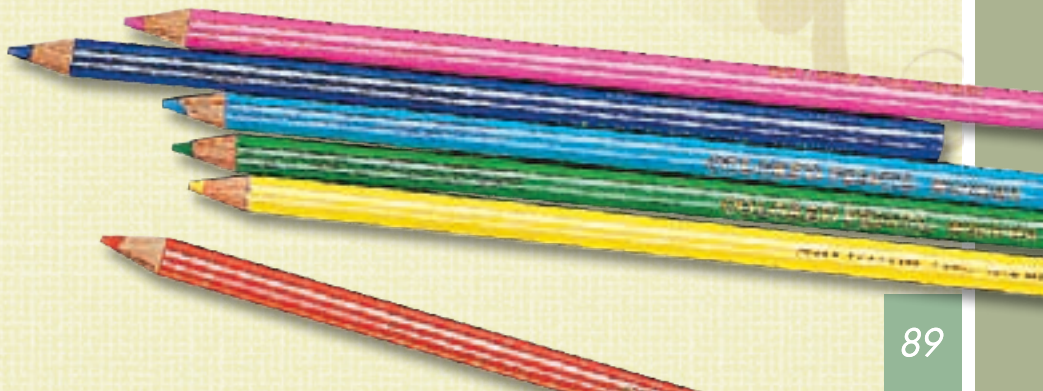

The 12th ASEAN Plus Three Summit chaired by H.E. Mr. Abhisit Vejjajiva, Prime Minister of the Kingdom of Thailand, was convened on 24 October 2009 in Cha-am Hua Hin, Thailand. **The leaders welcomed Thailand's initiative to be a lead shepherd on education. They tasked their relevant Ministers and officials to consider the Plan of Action for Education prepared by Thailand and welcomed Thailand's offer to hold an ASEAN Plus Three Senior Officials Meeting on Education in November 2009 in Bangkok.**

The Fifth ASEAN Education Ministers Meeting (5th ASED) was convened on 28 January 2010 in Cebu, Philippines, the Ministers welcomed Thailand's proposal to host an ASEAN Plus Three Senior Officials Ad Hoc Working Group Meeting on Education on 18-19 March 2010 in Bangkok to discuss the possibility of establishing an ASEAN Plus Three Senior Officials Meeting on Education (SOMED Plus Three), as well as the draft ASEAN Plus Three Plan of Action on Education.

ASEAN Plus Three Senior Officials Ad-hoc Working Group on Education

The Ministry of Education, in cooperation with the Ministry of Foreign Affairs, Thailand, organized the ASEAN Plus Three Senior Officials Ad - hoc Working Group on Education in June, 2010, Phuket, Thailand. The purpose of the said meeting was to look into feasibility and modalities of a formal mechanism of education cooperation with the Plus three countries. In addition, the meeting discussed a possibility of establishing an ASEAN Plus Three Senior Officials Meeting on Education (SOM - ED Plus Three) including a draft Terms of Reference of the SOM - ED Plus Three and considered the draft ASEAN Plus Three Plan of Action on Education.

The 1st ASEAN Plus Three Senior Officials Meeting on Education

The First ASEAN Plus Three Senior Officials Meeting was held on 25 November 2010, Bangkok, Thailand. The Meeting was chaired by Mr. Haji Suhaila bin Haji Abd Karim, Acting Permanent Secretary, Ministry of Education of Brunei Darussalam, and co-chaired by Mr. Qiu Ning, First Secretary for Education, Embassy of China in Bangkok.

The Meeting discussed and adopted the TOR of SOM-ED Plus Three and the ASEAN Plus Three Plan of Action on Education: 2010-2017, which has been discussed at the ASEAN Plus Three Senior Officials Ad Hoc Working Group Meeting on Education on 17-18 June 2010 in Phuket, Thailand. The said draft Plan of Action was developed along six areas of educational cooperation as derived from the ASEAN Plus Three Cooperation Work Plan (2007-2012).

The 1st ASEAN Plus Three Senior Officials Meeting on Education on 25 November 2010, Bangkok, Thailand

The Informal East Asia Summit Education Ministers Meeting, 17-19 July 2011, Bali, Indonesia

Educational Cooperation in the EAS

EAS is a regional grouping of countries that comprise the ten ASEAN countries (Brunei Darussalam, Cambodia, Indonesia, Laos, Malaysia, Myanmar, Philippines, Singapore, Thailand, Vietnam), Australia, China, India, Japan, New Zealand, Republic of Korea, with two new countries Russia and United States to join in 2011. EAS is a forum for dialogue on broad strategic, political and economic issues of common interest and concern with the aim of promoting peace, stability and economic prosperity in East Asia.

At the 2nd East Asia Summit (EAS) meeting held in 2007, the sixteen Country Leaders agreed to strengthen regional educational cooperation. Acting on behalf of the EAS, the ASEAN Secretariat has commissioned this project to develop strategies for EAS participants to enhance regional economic competitiveness and strengthen community building in a balanced and sustainable manner through cooperation in education. The project's scope encompasses

regional cooperation in basic education (primary and secondary), technical and vocational education and training, and higher education.

The 1st Taskforce workshop was held in Jakarta on 10-12 May 2010. The workshop provided a broad range of suggestions for mechanisms and projects to strengthen educational cooperation in the EAS region. Possible priority areas were outlined in the presentations made by participating countries, the presentations by donor and regional agencies, the ACER background paper, and the group discussions.

The 2nd Taskforce workshop was held in Phuket, Thailand on 27-28 September 2010. The workshop was organised by the ASEAN Secretariat with support from the Australian Government and hosted by the Thai Ministry of Education.

A total of 13 proposals were discussed at the Phuket workshop, with proposals grouped in terms of their main sectoral focus: Basic education, TVET and Higher Education. The proposals include

1. Regional TVET QA Framework - Feasibility Study
2. Regional Interoperability of National Qualification Frameworks
3. Network of TVET Providers
4. Regional Credit Transfer System Harmonisation
5. Teaching Standards Framework
6. Promotion of the UNESCO Convention on Qualifications Recognition in Asia and the Pacific
7. "Teacher Passport" Study
8. Regional Leadership Fellow Program
9. Second Language Teaching Study
10. Register of TVET Providers - Feasibility Study
11. Teaching Resources Website
12. Facilitating Trainer and Trainee Mobility
13. Regional Assessments of Literacy and Numeracy

ASEAN 5-year Work Plan on Education

The ASEAN 5-year Work Plan on Education (WPE) (2011-2015) clarifies ASEAN's role as a regional partner in the education sector. The WPE (2011-2015) will support ASEAN programmes that raise awareness of regional identity; promote access to and improve the quality of primary, secondary and tertiary education; support regional mobility programmes for students, teachers, and faculty and strategies for internationalisation of education; and support for other ASEAN sectoral bodies with an interest in education

PRIORITY 1—Promoting ASEAN Awareness

ASEAN aims to build the ASEAN identity by promoting awareness and common values at all levels of society and in the education sector. Promoting ASEAN awareness among citizens, particularly youth, through education and culture, is ongoing.

The strategy for achieving this priority is to encourage and support development of model ASEAN graduate study programmes throughout the region and to build ASEAN studies into the primary and secondary school curriculum as described below. This includes developing model teacher training programmes and instructional materials for the region. Finally, the encouragement of student faculty and cultural exchanges is essential.

PRIORITY 2A—Increasing Access to Quality Primary and Secondary Education

The Education for All (EFA) movement is a global commitment to provide quality basic education for children, youth, and adults. ASEAN Member States have endorsed an “**expanded vision of learning**” and pledged to universalise primary education and greatly reduce illiteracy by the end of the decade. Ten years later, with many countries far from this goal, the international community met again in Dakar, Senegal, to affirm their commitment to achieving Education for All by 2015 and set six goals for doing so.

H.E. Pehin Abu Bakar Apong, the Minister of Education of Brunei Darussalam as the SEAMEC President, during the 46th SEAMEO Council Conference, 26-29 January 2011, at Brunei Darussalam

PRIORITY 2B—Increasing the Quality of Education—Performance Standards, Lifelong Learning and Professional Development

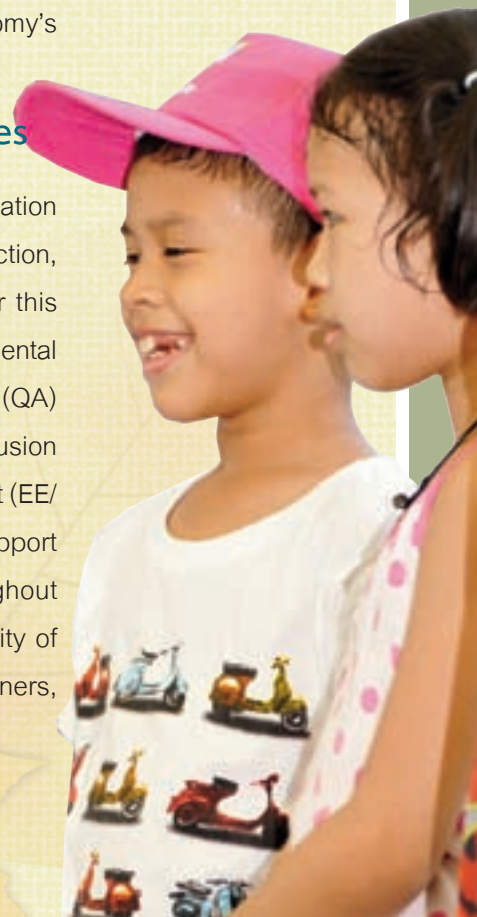
Improving the quality and relevance of primary and secondary education is central to reform initiatives in all Member States. This entails supporting both formal and non-formal education equally, articulating clear academic standards and defining and rewarding excellent teachers. Creating opportunities for lifelong learning to enable all peoples to succeed through education, is a central element of this priority. The recommended strategy includes supporting ongoing quality assurance initiatives and adding value to new and innovative approaches to training teachers and educational leaders and providing them with lifelong opportunities for professional development. Finally, the use of information and communication technologies would be encouraged and supported. The ASEAN Master Plan for Connectivity lays out some areas of synergistic work where internet connectivity and use of ICTS for education could add value to improving the access and quality of education in the region.

PRIORITY 3—Cross-Border Mobility and Internationalisation of Education

There are many drivers or motivators for growth of cross-border education. These are related not only to technological opportunities, but also to consumer preference and needs. First, students are responding to the globalisation of economies and labor markets. They aspire to the opportunities of becoming part of an international labor market of highly skilled and mobile persons. Second, there is an increasing demand for higher education of higher quality, one that adds variety, choice and specialisation to domestic systems. And lastly, the emergence of knowledge economies has created a demand for more highly skilled labour and by extension higher quality and more specialised education programmes. With high levels of foreign direct investment driving many economies of the region, the demand for skilled labour is high and unmet, primarily because from the poor quality and relevance of existing secondary and tertiary education in many countries. Governments are setting targets for cross-border education because of the contribution it makes to domestic education quality, to the economy's productivity, and to relations with countries in the region.

PRIORITY 4—Support for Other Sectoral Bodies

Other sectoral bodies in ASEAN have action items for education (e.g., environmental education, disaster management and risk reduction, human rights education, and HIV/AIDS). As one example under this priority, ASED could support implementation of the ASEAN Environmental Education Action Plan (AEEAP) and ensure that quality assurance (QA) systems for formal education (national standards) require the inclusion of Environmental Education/Education for Sustainable Development (EE/ESD) theory and practice. Other initiatives could focus on joint support that promotes the “green” schools concept and practice throughout ASEAN. Finally, the ASEAN Secretariat could strengthen the ability of networks of NGOs, universities, and media to be effective practitioners, promoters, communicators, and agents of change for EE/ESD.

The ASEAN Plus Three Plan of Action on Education: 2010 – 2017

The ASEAN Plus Three Plan of Action for Education prepared by Thailand has focused on educational cooperation as follows:

1) Encourage investments in education and training to accelerate learning opportunities for out - of - school children and youth and to upgrade the quality of educational institutions, including human resources development for teachers, lecturers and administrative personnel.

2) Promote collaboration, networking, and research and development among institutions and authorities involved in education.

3) Promote higher education cooperation, increase linkages between universities through the ASEAN University Network (AUN) and encourage credit transfers between universities in APT countries.

4) Support research activities and exchange of APT scholars and intellectuals interested in the APT relationship.

5) Continue to make efforts to expedite visa application procedures for students and intellectuals of ASEAN Member Countries who travel to the Plus Three countries for academic purposes, in accordance with existing national regulations.

6) Cultivate an East Asian identity through promotion of ASEAN Studies and East Asian Studies in the region.

The general objective of this Action Plan is to encourage the ASEAN Plus Three Member Countries to expand their efforts in implementing the Plan at the national and bilateral levels to the regional level. The specific objectives of the Action Plan are to urge the ASEAN Plus Three Member Countries to:

I. Develop a more cohesive, regional strategy aimed at promoting comprehensive education programmes among the Member Countries for the seven year (2010-2017) ;

II. Enhance awareness of the community building to youth through education and activities to foster an East Asian identity based on friendship and cooperation;

III. Enhance coordination among ASEAN plus three bodies dealing with education; and

IV. Ensure the integration of education priorities into ASEAN plus three's development agenda.

In order to achieve the general and specific objectives, ASEAN Plus Three Member Countries are encouraged to :

Strategy 1: Investing in education and training to accelerate learning opportunities for all and to upgrade the quality of educational institutions, including human resources development for teachers, lecturers and administrative personnel.

Strategy 2: Promoting collaboration, networking, and research and development among institutions and authorities involved in education.

Strategy 3: Promoting higher education cooperation, increase linkages between universities through the ASEAN University Network (AUN) and encourage credit transfers between universities in ASEAN Plus Three countries.

Strategy 4: Supporting research activities and exchange of ASEAN plus three scholars and intellectuals interested in the ASEAN plus three relationship.

Strategy 5: Continuing to make efforts to expedite visa application procedures for students and intellectuals of ASEAN Member Countries who travel to the Plus Three countries for academic purposes, in accordance with existing national regulations.

Strategy 6: Cultivating an East Asian identity through promotion of ASEAN Studies and East Asian Studies in the region.

Thailand's five strategic goals toward the realization of an ASEAN Community through education

The Ministry of Education, Thailand has formulated five strategic goals toward the realization of an ASEAN Community through education in Thailand as followed:

Goal I

To disseminate information and build knowledge about ASEAN among teachers, administrators, students and the general public and create positive attitudes among Thai people towards ASEAN.

Goal II

To strengthen capacity and skills among students and the Thai public to better meet the needs of the manufacturing sector and open up employment opportunities in the ASEAN region. In addition to improving ability in the use of English and the ASEAN languages, emphasis will be given to ICT.

Goal III

To lift education standards and establish mechanisms to facilitate the mobility of Thai students and teachers in ASEAN. This will include the development of a qualifications framework to support the mutual recognition of degrees and qualifications, the promotion of institutional networks, the organization of youth exchanges, as well as efforts to encourage cooperation among vocational education and training institutions in ASEAN in order to build workforce skills and develop lifelong learning opportunities.

Goal IV

To raise standards and enhance the competitiveness of Thai institutions in readiness for the full implementation of the ASEAN Free Trade Agreement by 2015, when the provision of educational services will be open to ASEAN investors.

Goal V

To build the capacity of ASEAN youth to become a key vehicle to the realization of an ASEAN Community.

Conclusion

There is little doubt that education has a central role to play in regional integration. Educational activities in the form of exchanges, study visits, forums and camps are a means to bring people together and promote inter-cultural dialogue and understanding. This in turn cultivates friendships that will help carry the peoples of ASEAN into the future, building a sense of regional identity and consciousness.

That the ten member countries act as one cohesive ASEAN community is essential if the region is to succeed in narrowing the development gaps both in and among member countries. Close and coordinated cooperation on education underpins our joint efforts to tackle poverty, environmental and health concerns in line with the targets set by the Millenium Development Goals, Education for All (EFA) and Education for Sustainable Development (ESD). Education is also recognized as the single most important means of enhancing human rights.

As ASEAN seeks to position itself in the global market place, attention must be given to development of the region's human resources. Improving the quality of education at all levels, finding ways to support lifelong learning and facilitating mobility among students, academics and the workforce have already been identified as priority areas. This will help to enhance competitiveness and realize the full potential of individual member countries as well as of the ASEAN region as a whole.

At the regional level, the ASEAN Charter and the ASEAN Five Year Work Plan on Education ensure long term, unity of purpose and focus. At the national level, Thailand's five strategic goals on educational cooperation in ASEAN are guiding national efforts to build ASEAN awareness, forge partnerships and mobilize educational resources for the prosperity of the region and the establishment of a Caring and Sharing ASEAN Community by 2015.

ที่ปรึกษา

รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ฝ่ายต่างประเทศ
(จุไรรัตน์ แสงบุญนำ)
ผู้อำนวยการสำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สป.
(ไพศาล วิศาลภรณ์)
นักวิเทศสัมพันธ์ เชี่ยวชาญ
(ศุริยา อมตวิวัฒน์)
ที่ปรึกษา สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สป.
(อลิซาเบธ ไชล)

Adviser

Deputy Permanent Secretary
(Churairat Sangboonnum)
Director, Bureau of International Cooperation
(Paisal Wisalaporn)
Expert, Bureau of International Cooperation
(Duriya Amatavivat)
Adviser, Bureau of International Cooperation
(Elizabeth Saul)

คณะบรรณาธิการ

ขนิษฐา ห้านิรัตติชัย
พิมพ์วิรัชญ์ เมื่อนิล
โกมุที ยมลนันทน์
วรมน นาวโรจน์
เบญจพร มรรยาทออ่อน
กนกวรรณ แก้วนลินฎ

Editorial Team

Kanittha Hanirattisai
Phimwarat Muangnil
Komutee Yamolanan
Woramon Navaroj
Benjaporn Munyaton
Kanokwan Kwantinpu

แหล่งข้อมูลและภาพ

สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
กลุ่มประชาสัมพันธ์ สำนักงานรัฐมนตรี
กระทรวงศึกษาธิการ
กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ
กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์
สำนักเลขาธิการอาเซียน
สำนักเลขาธิการซีมีโอ

Information and Photo credits

Bureau of International Cooperation,
Office of the Permanent Secretary,
Public Relations Group, Office of the Minister,
Ministry of Education, Thailand
ASEAN Department, Ministry of Foreign Affairs, Thailand.
Department of Trade Negotiations, Ministry of Commerce, Thailand
ASEAN Secretariat
SEAMEO Secretariat

ข้อมูลการจัดพิมพ์

การศึกษาเพื่ออาเซียน :
หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม
จัดทำและเผยแพร่โดย
สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
พิมพ์ครั้งที่ 1 กันยายน 2554
จำนวนพิมพ์ 5,000 เล่ม
พิมพ์ที่ บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
ออกแบบโดย นิวัต สาเกตทอง
หนังสือเล่มนี้เป็นลิขสิทธิ์ของ
สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

Publication Information

Education for ASEAN :
One Vision, One Identity, One Community
Produced by Office of the Permanent Secretary
Ministry of Education, Rachadamnoen Nok Road
Bangkok 10300, Thailand
1st Publication September, 2011
Number of Copy 5,000
Publishing Company
Amarin Printing & Publishing Public Company Limited
Designed by Niwat Sakeythong
Copyright Bureau of International Cooperation
Ministry of Education, Thailand

สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
www.bic.moe.go.th / www.asean.moe.go.th